

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤ. ΙΩ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ"
ΑΘΗΝΑΙ
ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 121
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. ΤΡΕΙΣ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Πατησίων 8
ΤΗΛ. 30461

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
Ρ. Παλαμήδου 4
ΤΗΛ. 30-297

ΠΕΜΠΤΗ
22
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
1938

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΤΗ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

ΠΡΩΤΗ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΛΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

Μέσα στη νύχτα και στά χιόνια
—νύχτα και γύρω μας κι' εντός μας—
πολύ παλιά ήτανε τὰ χρόνια
πού, σαν πουλάκι μέσ' τὰ κλώνια,
γεννήθηκε ο μικρός Χριστός μας.

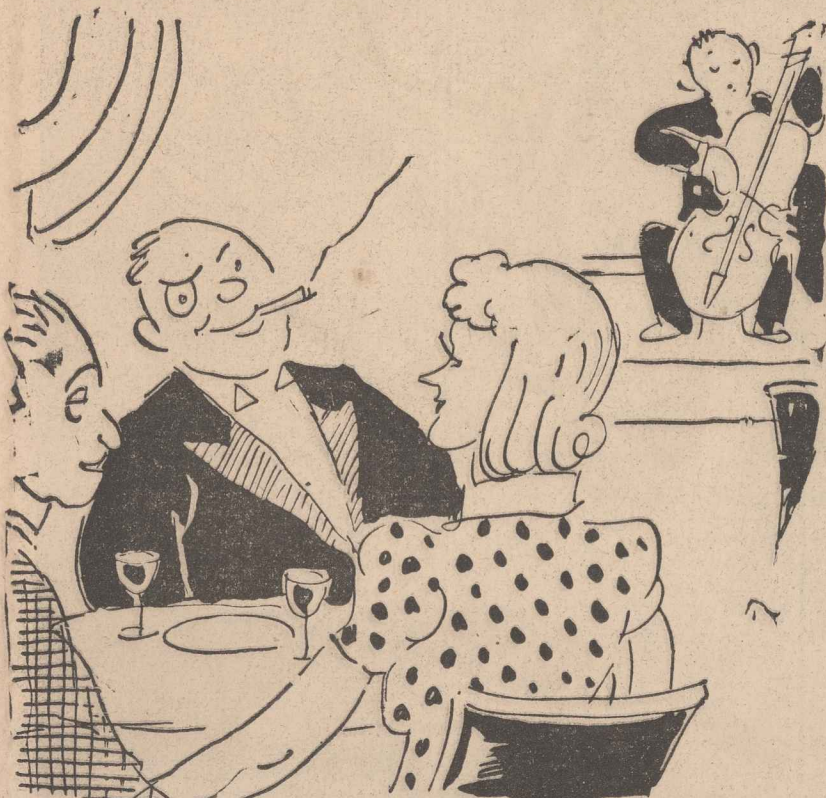
Μιά φάτνη στρώμα του έχει στρώσει
στο λίγο της ξερό χορτάρι.
Και μέσ' τή φτώχεια του την τόση,
τὸ "Ἄστρο ἦρθε μόνο νὰ προδώσει
τὴ θεϊκιά του οὐράνια χάρη!

Τὸ εἶδαν τ' Ἄστέρι δόσι ἀγρυπνοῦσαν!
Κι' οἱ Ἄγγελοι μ' ἀργασιές και σπάνες
δοξολογίες ἀχολογοῦσαν
ἐνῶ τῶν οὐρανῶν χτυποῦσαν
οἱ ἀμέτρητες χρυσές καμπάνες!

Κι' ἐστὶ μιά νύχτα του χειμῶνα,
γυμνὸ στὴ λύσσα τῶν βοριάδων,
ὁ κόσμος, πέφτοντας στο χῶμα,
τὸν προσκυνάει, χωρίς κορώνα,
τὸ Βασιλεῖα τῶν Βασιληῶν...

ΔΟ. Γ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ ΡΕΒΕΓΙΟΝ

Πρέπει ασφαλώς να μη και στα ελληνικά λεξικά ή νέα λέξη. Δεν είναι πλέον ξενική, όπως ήταν πρό καιρού. Είναι τώρα καθαρά ελληνική και ως λέξις και ως έννοια.

«Ρεβέγιον» και τα παράγωγά της: Ρεβελιόναριον, ρεβελιόνιστος, ρεβελιόνισσα, ρεβελιόνισσα, ρεβελιόνισσα και τα λοιπά.

Ασφαλώς, δεν υπάρχει λαός στον κόσμο πιο πολύ έτοιμος να θησαυρίζη ξένες λέξεις και έννοιες από τον ελληνικό.

«Ετσι, το «ρεβέγιον» ή όλον κτή της παρομοιωτικής στου γέννην στη Δύση, έπολιτο-γραφηθήκεν ως έννοια ανατολίτικα.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

«Ολόλευκοι τριγύρω οι κάμποι
Από το γιόνι το πυκνοστρωμένο
Χαλί, βελούδινο, λευκό, που λάμπει,
Από έναν ήλιο άνοιξιάντικο και φλογισμένο!
Τ' Ισάμε χθές έχονταν και σήμερα
Το θεϊκό χαμόγελο στον ούρανο, πλανάται
Κι' είν' όλα όμορφα και ήσυχα και ήμερα...
Χριστός γεννάται!...

Πέρασ, στην άκρη του βουνού,
Έκει που πέφτουνε τα πέπλα τ' ουρανού
Το μακρινό ξωκκλήσι περιμένει
Νάρθη παπάς να λειτουργήσει.
Αλλά παπάς δεν έρχεται στο μακρινό ξωκκλήσι,
Και η καμπάνα του δεν είναι μαθημένη
Αντίλαλο χριστουγεννιάτικο ν' αφήνει...

Παντού απλώνεται έρημια. Κι' ενώ η μέρα σβύνει
Από τα βοσκοτόπια τριτ' άλαργινά
Ένας τσομπάνος με τ' αρνιάκια του περνά
Και στέκεται μισό λεπτό, χωρίς να καταλάβει
Γιατί, ...και δίγως σκέπει του καμιά,
Μέσ' στο ξωκκλήσι, μπαίνουντας, ένα κερύ ανάβει...
Λύνει και της καμπάνας το σχοινί
Και η γλυκειά της ή σωνή
Αντηλαλεί στην έρημιά!...
Το θεϊκό χαμόγελο, στον ούρανο πλανάται
Χριστός γεννάται!...

ΓΙΑΝΝ.

εορτάζεται δλονυκτίως έπεί-
ος θρησκευτική ή γέννησις του
θεανθρώπου με έκπομπισμούς
αφρόδους καμπανών, και καν-
ονικά βήματα λάμπες-ού-
ώκ!...

Ρεβελιόν αριστοκρατικό. Οι κυ-
ρίες μισούντες στις τουαλέτες
κλεισμένους έρημνιώς στα φρά-
κα τους οι κύριοι. Πρόσωπα βαμ-
μένα και ζωρά ο κύριος. Πυ-
σταγμένα και βλοσυρά οι κύ-
ριοι.

Το τροπείο στρωμένο με άσπι-
λου λευκόχρως τραπεζομάνδηλο.
Κολληστές, της ώρας οι πε-
τσέτες. Αφθονά λουλούδια. Χα-
βιάρι, ζαμπόν, σαμπάνια. Γαλ-
λοπούλες «ετρυφές» ροδοκόκι-
νες περιμένουν να ξεκοκκί-
στούν από αμφιβόλους λουδο-
βίκους και παρδαλές μαρκήσι-
ες.

«Η κουβέντα δίνει και πέρνει»
— Κέλ, φατίγκι!...
— «Ω! μά σεγί!... Σε βοή κι ντί
τ' σελά; Κι' εγώ που έπεγμένα
ένα γογό μαζί σας...
— «Ω! δχι!... δχι γορό! Δάστε
μου καλύτερα ένα τσιγάρο.
— Βουαλά!...

Καπνίζει ή «ρεβελιόνισσα»,
κοσμική και λιμφοτική υπαρέ-
καπνίζει και τσιγάρο βραδεία
θε ρουφιεία του τσιγάρου της
με θεριακλική μυστακοφόρου έν-
φορτωτό. Σε μία γωνιά, σ' ένα
συνονθύλευμα μεσίλαριών που ά-
ποτελούν «ντιβάνι» λαμβάνει
χώρον χριστουγεννιάτικη έρω-
τική έκκυσθηρευσίς:
— Ζέ βούζ αμί!
— Έλάτε δά! Σήμερα δεν λε-
— Απουσιάζει το μαύρο το γα-
— Ένας λόγος παραπάνω. Αύ-
τος θά διδάξη την Αγάπη...
— Άλλου είδους αγάπη... δχι
«έσπιένγκ» και «βυλνκσέρ».
Φυσικά όλα αυτά δεν έχουν
σημασία. Ύστερο από πέντε λε-
πτά δίνεται το πρώτο φιλί του
ρεβελιόν!... Το θέλει ή βραδυά.
Γεννιέται ή Αγάπη!... Τί λό-
γος!...

Ρεβελιόν λαϊκό! Απουσιάζουν
τα φράκα και απουσιάζουν οι
τουαλέτες, απουσιάζει κάθε έ-
πίδειξις σαρκός γυναικείας. Α-
πουσιάζουν τα ζαμπόν και ή
σαμπάνια. Αντ' αυτών φακιά ή
το συμπόθεσ και σακκάκι με πα-
ράστιμα έλαφράς λίγδους κυ-
ραρίαι.

Απουσιάζει το μαύρο το γα-
— Χριστός γεννάται σήμερα!
— Χριστέ μου!... Άχ άμάν κι
ας φέξη!...
— Μπάμ! μπάμ!
— Παναγία μου, βόθηθ.
— Κρύφ' το Μασνάκη!
— Τί λές μόνος;... Έν Βηθεέμ
τη πόλει... Μπουμ! Μπουμ!
— Θανάσιμας βλάς κρσσί!...
— Κραζί!... Άμσας.
— Την γέννησίν σου Χριστέ
ό θεός ήμων...
— Βρέ παιδιά δεν λέμε και
κανένα άλλο τραγούδι;
— Τα κορίτσια! Τά κορίτσια
να τραγουδίσουν.
Και τά «κορίτσια» της οικογε-
νείας άρχίζουν, με βραχνή και
φαλτάσα φωνή,
«Θά στο πιά το μυστικό μου
και τον πόνο τον δικό μου...»
Το χριστουγεννιάτικο γλέντι
της παρομοιωτικής συνεχίζεται.
Ρεβελιόν με τά όλα του!...

ΛΑΪΚΑ ΡΕΒΕΓΙΟΝ

βιάρι, απουσιάζουν οι τροφές
από τη γαλλοπούλα. Η γαλλο-
πούλα όμως δεν απουσιάζει. Γαλ-
λοπούλα ή χριστουγεννιάτικη
γαλλοπούλα ή πατροπαράδοτη
είναι παρούσα και ξεκοκκαλίζε-
ται μετά θορόβου και έκπυσο-
κρησσεων, λόγω χριστουγεν-
νιάτικου ένθουσιασμού, κάποιου
«ρεβόρβερου» του άσκη της πα-
ρέας!

— Χριστός γεννάται σήμερα!
— Χριστέ μου!... Άχ άμάν κι
ας φέξη!...
— Μπάμ! μπάμ!
— Παναγία μου, βόθηθ.
— Κρύφ' το Μασνάκη!
— Τί λές μόνος;... Έν Βηθεέμ
τη πόλει... Μπουμ! Μπουμ!
— Θανάσιμας βλάς κρσσί!...
— Κραζί!... Άμσας.
— Την γέννησίν σου Χριστέ
ό θεός ήμων...
— Βρέ παιδιά δεν λέμε και
κανένα άλλο τραγούδι;
— Τα κορίτσια! Τά κορίτσια
να τραγουδίσουν.
Και τά «κορίτσια» της οικογε-
νείας άρχίζουν, με βραχνή και
φαλτάσα φωνή,
«Θά στο πιά το μυστικό μου
και τον πόνο τον δικό μου...»
Το χριστουγεννιάτικο γλέντι
της παρομοιωτικής συνεχίζεται.
Ρεβελιόν με τά όλα του!...

πογρεωτικόν σουπτε για δσους
θα μπούν στο μαζαγί του.
Σουπτε; Μάλιστα. Το μενού του
σουπτε, υπερβάλλει τά πράγμα-
τα. Ένα χλιαρό νεράκι ύποπτο
χρώματος, το άποκαλεί κουσομ-
μέ α λ' έσπαφιλντί, μια ξερή
φτερούνα γερικού κόκορα, την
άποκαλεί ντεντόν ροτί!... Άλ-
λά κανένα δεν ρο τ' ε γιμπί το
«σουπτε» άποτελούμενο από τά
άνωτέρω κατ'ασκευάσιμα πλη-
ρώνεται δροσμάς τριακοσίαι!...

«Εδώ ένας νυσταγμένος ντιζέρ
περιφέρει τη θλίψη του. Νομίζει
ότι είναι ώρας. Καζανόβας ο
νέωτερος, ο καθηφής ο ντιζέρ
κυττάζει τίς γυναίκες σάν θύμα-
τά του.
Συγχρόνως τραγουδάει, έρε-
νών με συμπαιφνικό ζητιάνου
ένά πλινθιάς, στα τραπεζάκια.
Αραγε θά συγκινηθί ό καρβα-
λιέρας; Αραγε θά θέλη ή κυ-
ρία και άλλο τραγούδι; Ζήτημα
τάπητς είναι, ζήτημα τσιγκουνι-
ας ή γαλαντοσίας του καρβαλι-
έρου! Άχ! τι δυσκόλα που βγαί-
νει το πενηντάρι!...

«Ο κόσμος ρεβελιόνάρε. Ένα
άκαρπτον φουσκώνει και έσφον
σκώνει, ένα σαδόνωνο κλαίει ή
αυγομαχάει. Εορτάζουν άι
αυτά του Χριστού την γέννην!
«Όρα 4 πρωινή! Όλοι, αυτοί
οι ρεβελιόνιστες φρακ-
φόροι και μη, κατατρέφουν σ'
ένα γολακτοπωλείον διασκε-
τείν. Ένα γάλα ζεστό, μά
ρεθόν. Ένα καφέ, τους
υποκατά, ένας καφέ, τους
καίει και συνεχίζουν τους αρι-
κοί από το μεθύσι τους αρι-
στοκράτες από τη λιμφοτική
τους υελαγχολία.
Σήμερα εαυρησθήσανε. Αδριο
Χριστούγεννα, θά κομούνται δ-
λη τη μέρα.
Ο Χριστός έγεννήθηκε!
Και το χρόνου!
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΤΑ ΚΑΛΛΑΝΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ
Καλήν έσπέραν άρχοντες...

Καλήν έσπέραν άρχοντες, αν είναι όρισμός σας
Χριστού την θείαν γέννησιν να πιά στ' άρχον-
τικό σας

Καλήν έσπέραν άρχοντες, του κόσμου ίσχυροί,
Χριστός γεννάται σήμερα και νάχετε τό
ίνω σας

Είναι οι ήμερες πονηράς και δάσκαλοι καιροί,
Γι' αυτό πρέπει να έντένιτε και τους έξοπλι-
σμούς σας!

Καλήν έσπέραν άρχοντες, μην είσαστε δειλοί,
Αρχίζουν να μαλάνουν οι Γάλλοι κ' οι Ιταλοί!
Χριστός γεννάται σήμερα, αυτό καλά τό έ-
ίρετε,

Μά ή Ειρήνη πάλησε και πιά δεν υποφέρεται.
Αφίστε την στο διάβολο να πάη τέτοια Ειρήνη
Αφού τό λέγουν κ' οι Γραφί, πώς πόλεμος
θά γίνη!...

Πλήθος άγγέλων ψάλλουσι, όπως και σ' άλλα
ίχρόνια

Πώς είναι όλοι πάντοτε με μύομπες και κα-
μύνια!

Καλήν έσπέραν άρχοντες, βαράτε με μανία,
Στην Κίνα ό κόσμος σφάζεται και είς την
Ισπανία.

Έκ της Περσίας έρχονται τρεις Μάγοι με τά
ιδάρα

Αλλά μαθαίνουνε κ' αυτοί πώς ώρα με την
ώρα

Και ξαναφεύγουν άναυλα για την Περσία πάλι.
Καλήν έσπέραν άρχοντες, αν είναι όρισμός σας
Αλλά όμως δεν όρίζετε και σας τό σπιτικό σας,
Γιατί, όπως πάμε σήμερα, για λόγους ποι-
κίλλας

Ζητάνε οι Αιγύπτιοι τρεις πόλεις Βραζιλίας,
Ευπνάνε οι Μεξικανοί με τούτα και με κείνα,
Και θέλουν, άσνε και καλά, πεντέξη πηχες
Κίνα.

Παντού όρέξεις άνοιξαν, που είναι άνεκτα!
Και συζητούν οι άρχοντες και συζητεί ή ΚΤΕ!...

Χριστός γεννάται σήμερα έν Βηθεέμ τη πόλει.
Εν τούτοις έξοπλίζονται νύχτα και μέρα όλοι
Κι' ένδ σιγοφνημάστε σέ ύποπτο καμίνι
Εν τώ σπηλαίω κοιτάει ή άτυχή Ειρήνη...
Πλήθος άγγέλων ψάλλουσι, με γέια της και
ίγαρα της

Πώς δυστυχώς έγέρασε και δεν περνά ή μο-
γιά της

Ότι ό κόσμος πάντοτε, τον κόσμο υποβλέπει
Και όλοι μύομπες έχουνε σέ κάθε μία τους
ισπέμη.

Καλήν έσπέραν άρχοντες... Κυττάζε τί θά γίνη
Γιατί άν έρθη ξαφνικά, κακοπό πόλεμος δίνη,
Θέλοντας και μη θέλοντας, έλπίδα δεν μάς
μένει,

Καλήν έσπέραν άρχοντες και είμαστε χαμένοι!
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Τόν κόσμο τόν έπαπειλεί καταστροφή μεγάλη,

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 2ας ΣΕΛΙΔΟΣ)

ταν και τό άναπόφευκτο. Η έμ-
φανισί μου δεν μπορούσε παρά
να την άναστατώσει. Είχα πέσει
από τόν ούρανο, σάν ήμιθεος
των θρύλων των Νιμφελούγκεν.

Με συνάδουσε ως την πόρτα
της κρεββατοκάμαρας που μου
είχε έτοιμάσει. Προτού κλείσει
την πόρτα με κύτταξε μελαγχό-
λικά μέσα στα μάτια και μούπε:
«Αδριο... αδριο θά φύγης...
Και δεν θά σέ ματαδώ ποτέ... πο-
τέ πια!»

Της είπα ψέμματα. Της είπα
πως θά έπείσθηφα πολύ σύντο-
μα, μόλις έπαιρνα άδεια.

Όταν έμεινα μόνος ξαναβρή-
κα όλη την ψυχραιμία μου. Η
ταν τρεις μέρες ή μεσάνυχτα.
Πέριμενα ως τίς τέσσερις και τό-
τε, άκροποθί, κατέβηκα στο
γώλ. Είχα δει μέσα σ' ένα μικρό
έπιπλο ένα γάρτι της μεθόριου
που θά μου ήταν πολύ χρήσιμος
την επομένη, μεταξύ του Αϊζ και
των Ολλανδικών συνόρων. Προ-
γυρούσα ψηλαφητά μέσα στο
σκοτάδι, όποτε μονοιάς, ένοιω-
πα τά γόνάτα μου να λυγίσουν
σά να είνα δειγθεί ένα δαιμόνι
γύμνημα σά πόδια τό ηλεκτρι-
κό φός ελγεν άνάγει ξαφνικά, ά-
μειλκτο, φοβερό.

Στην πόρτα της τραπεζαρίας,
όπου, προφανώς, ελγεν επιστρέ-
ψει, ή Δώρα στεκόταν δαυρόθη, ά-
ποσβολωμένη.

Για μία στιγμή ένοιωσα άπε-
ρίγραπτη κόρακα και άποθάρ-
ρυντι. Έν τούτοις μου ήταν αδύ-
νατο να της κάνω κακό. Πάτος
έπρεπε να φύγω — να φύγω ό-
πωσδήποτε. Σάν αυτόματο υπο-
κλίθηκα, χωρίς να προφέρω λέ-
ξι. Φανταζόμην τί γελοίος που
θαμουν εκείνη τη στιγμή. Έβγην
κα.

Στό πάρκο, τό κρύο και ό
φόβος μου έζώσαν την καρδιά.
Απελπισμένα έκανα μερικά βή-
ματα στην τύχη. Ακούμνησα
στον κορμό ενός παύλου. Ακούμ-
νισθώ τό ριγος που με διέτρε-
ξε όταν ένοιωσα τό γιόνι να γλυ-
στρά στο λαμπό μου και κατόπιν
μέσα στη ράχη μου.

Προσπάθησα ν' αποδράσω.
Ευτυχώς! Έπρεπε ν' αντιμετω-
πίσω την κατάσταση σάν Γάλλος
στρατιώτης, να τραβήξω τόν δρό-
μο μου. Στό γώλ, τό φός ελγε
αβύσσος. Απώθησα τό κορμό μου.
Εροίκα ένα τελευταίο βέλημα
προς τόν πόνο. Η καρδιά μου
έσκιρθησε. Μία λεπτή αιλουέ-
τα ελγε προβάλλει στο κεφαλό-
σκαλο της είσόδου. Μέσα στο
σκοτάδι δεν μπορούσε να με δι-
ακρίνει... Μάτεψε, όμως, την

παρουσία μου. Ακουσα τη φω-
νή της.

Πάλι, είπε προφέροντας γαλ-
λικά τό όνομά μου. Πήγαυνε να
κοιμηθής. Αδριο θά σέ πάω έγώ
στο σταθμό.

Επικολούθησε πολύ σύντομη
σιωπή. Καί κατόπιν έπρόσθεσε:
«Δεν θέτω παρά δυό μόνον
δρους: δεν θά μου πής ούτε λέ-
ξι, δεν θά με κυττάξεις.

«Έξεραι ότι θά κροτούσε την
ύπόγεισίν της. Πέριμενα να έξα-
φανισθί. Καί έσαναμπίκα στο
σπίτι.

Την επομένη, την αύγή, βρι-
σκόμουν στο Μάστριχτ, σέ όλ-
λονδικό έδαφος. Καί μετά όκτώ
ήμέρες παρουσιάζομην στη βά-
σι μου.

Αυτή είν' όλη ή ιστορία μου,

έπρφερε άργά, ό άρχηγός.

Δεν ήξερα τί να πώ. Μηχανι-
κά έβγαλα τό μισοπαρημένο
λουλούδι από την μπουτονιέρα μου.

Πήγαυνε, λοιπόν, να γλεντή-
σης, μικρέ μου. Έπωρελίσου της
εκακρίας. Αδριο ξανακρίζει ή
δουλειά.

Σηκώθηκα.

«Έχω μία παράκλησι, άρχη-
γέ, που είπα. Θά προτιμούσα να
μού έμπιστευθήτε μία δουλειά
όπου νάγω να κάνω με μεγαλοε-
πιχειρηματίας, κολαράδες και
άποκροστικούς, μία δουλειά ό-
που ν' ποικιλιούνται τά ροζ τρι-
αυτάφυλλα και τά άρχα όργου-
εϊδή.

Χαμογέλασε. Τό πόθοςό του
είχε εσαφέσει έκείνο τό ελρινώ-
μο και έλαφρώς κυνικό ύφος.

ΠΙΕΡ ΝΟΡ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
24-348 —
— 44-177

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ
ΑΓΓΛΙΚΟΣ

COBRA

ΣΑΠΟΥΝΙ COBRA

Τό μοναδικόν και άσυναγώνιστον διά την Πιτυρία και
Τριχόπτωσην.
Γεν. Αντιπρόσωπος:
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Γ. ΚΕΡΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Όδός Πειραιώς 1α, Αθήναι. Τηλ. 52.351
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΗ

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ
ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ

Ο δυστυχής αυτός άρπαξε το σπαθί από το χερί της γυναίκας του, ενώ καυγάδιζαν, και βγήκε στη σκάλα για να αντιληφθεί εάν τους άκουγαν οι γείτονες. Η γυναίκα του από μέσα κλείδωσε την πόρτα και τον άφησε έξω. Οι αστυνομικοί τον συνέλαβαν ενώ τριγύριζε για να βρει κάπου άσυλον να περάσει την νύχτα.

Μία Αμερικανική αποστολή ανήγγειλεν ότι εις τὰ βάθη της θαλάσσης του Αγίου Δομίγκου εὐρίσκονται τὰ λείψανα δύο Ισπανικῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα ἐβυθίσθησαν τὸ ἔτος 1632 φορτωμένα με χρυσόν καὶ ἀργυρὸν ἄξιας 70 περίπου ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ἡ ἀνέλκυσις ὁμῶς τοῦ θησαυροῦ εἶναι πολὺ δύσκολος ἔξ ἀιτίας τῶν φοβερῶν καρχαριῶν ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὰς θαλάσσας αὐτάς καὶ ἕναν τῶν ὁποίων γίνεται χρήσις εἰδικῶν ὀπλῶν.

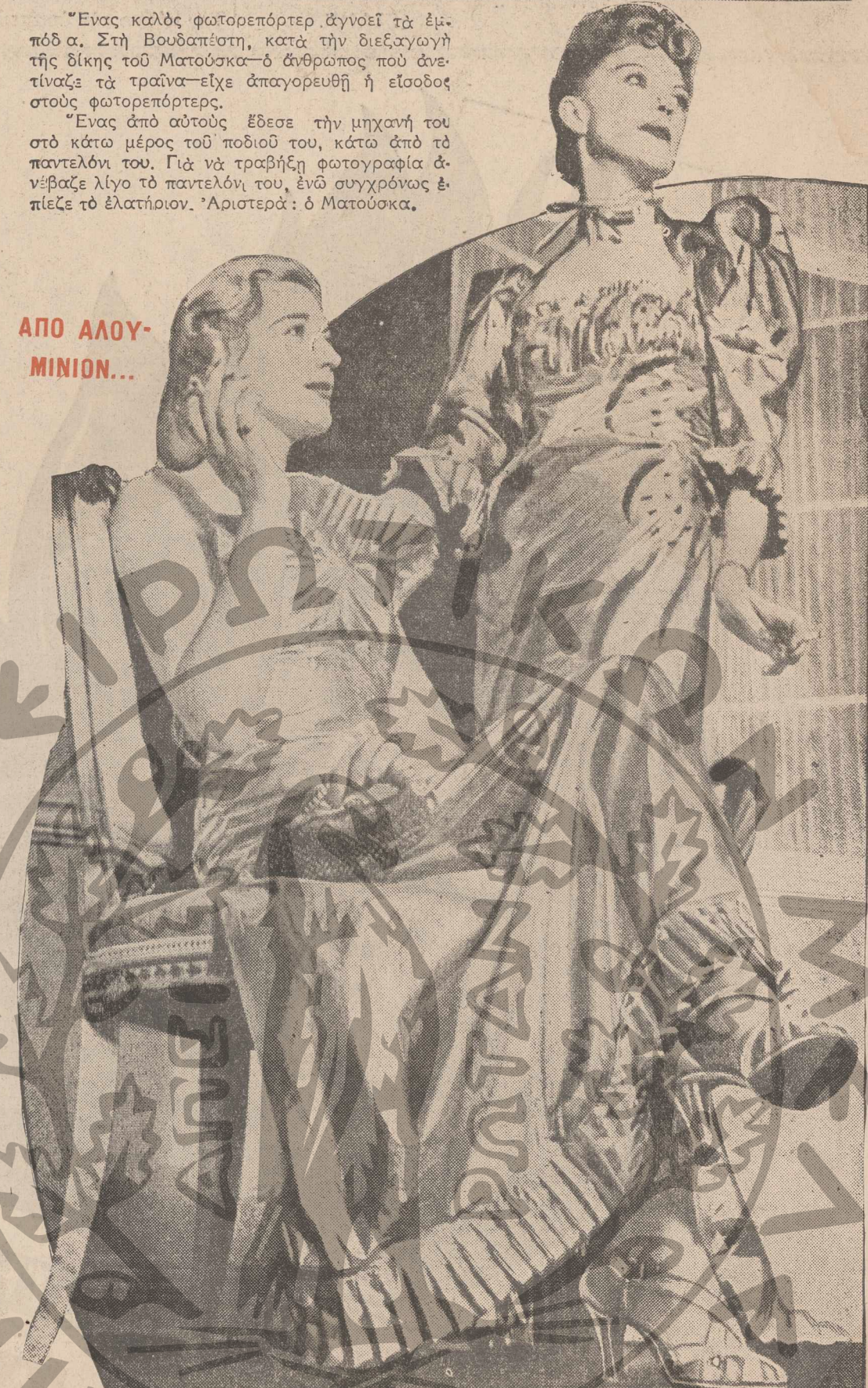
ΤΑ ΚΟΛΠΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡ

“Ενας καλὸς φωτορεπόρτερ ἀγνοεῖ τὰ ἐμποδία. Στὴ Βουδαπέστη, κατὰ τὴν διεξαγωγὴ τῆς δίκης τοῦ Ματούσκα—ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀνέτιναξε τὰ τραῖνα—εἶχε ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσοδος στοὺς φωτορεπόρτερς.

“Ενας ἀπὸ αὐτοὺς ἔδεσε τὴν μηχανὴν του στὸ κάτω μέρος τοῦ ποδιοῦ του, κάτω ἀπὸ τὸ παντελόνι του. Γιὰ νὰ τραβήξῃ φωτογραφία ἀνέβραζε λίγο τὸ παντελόνι του, ἐνῶ συγχρόνως ἐπιέζε τὸ ἐλατήριο. Ἀριστερά: ὁ Ματούσκα.

ΑΠΟ ΑΛΟΥ-
ΜΙΝΙΟΝ...

Ἡ φορέματα ποὺ φοροῦν οἱ δύο αὐτοὶ ἀστέρες τοῦ Μπρεντγουάι κατεσκευάσθησαν ἀπὸ... ἀ-λουήτων! Σχετικῶς ἐγγράμμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ
ΓΑ.—Δύο ἐργάται ἔχουν σκαρφαλώσει εἰς τὸ ἀγαλμα τῆς Δικαιοσύνης ποὺ ἐπιστέφει ἕνα ἀπὸ τὰ πικρὰ ὑψηλὰ οἰκοδομήματα τοῦ Λονδίνου. Διὰ νὰ τὸ καθαρίσουν πρέπει νὰ εἶναι τέλειοι ἀκροβάται.

ΧΡ. Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΩΤΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
& ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ - ΣΥΜΠΡΟΤΙΣ
ΔΕΩΦ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 64-64-066 - 621.148

— Ένα ξεχωριστό θαύμα...
 — Ένα έργο γεμάτο ζωή, δάκρυα και γέλια...
 Το λαοφιλέστερο μυστήριο, του:

ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΤΟΜ ΣΟΓΥΕΡ

Ένα κινηματογραφικό μεγαλόρρυθμο

ΣΤΗΝ

TITANIA

ΚΑΙ

ΣΠΛΕΝΤΙΤ

ΣΗΜ.—Επιτρέπεται η είσοδος εις τους ανηλίκους.

2—4 ΤΙΜΑΙ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΙ 2—4

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

ΩΡΑΙ ΕΝΑΡΞΕΩΣ:

Σάββατον 24 Δεκεμβρίου 2 μ. μ.

Κυριακή 25 Δεκεμβρίου 2 μ. μ

Μάθετε να

ύπνωτιζετε

Θέλετε να αποκτήσετε την καταπληκτική δύναμιν του όπνισμοῦ; Να κόμειτε θαυμάσια περιπέτειας θ-ποβολής; Να θεραπεύετε με έναν σας λόγο, με το βλέμμα; Απο-ραίπτεσιν διά κάθε διανοούμενον, ια-τρον, δικηγόρον, αστυνομικόν, δικα-στον, επιτηρητικόν, παιδαγωγόν, είναι το βιβλίον «Σύστημα Μυστη-ριώδων Υπνωτισμοῦ». Δρ. 30.—Ευρώπ. αἶμα.

Εκδοτικὸν Οἶκον «ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ». ἑξῆς: Ἀκαδημία 78—Ἀθήναι.

ΔΑΝ. ΓΕΩΡΓ. ΛΟΥΓΓΙΔΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

Διπλωματούχος τῆς Ὀδοντο-ατρικῆς Σχολῆς Παρισίων
 Ε. Ρ. Π.

*Ακαδημία 25

Ἔκτακτοι Δημοσίου Μακατηρίου.

Τηλέφ. 24-568

Δέχεται 9—1 καὶ 3—7½.

ὁ Διάβολος ἐξορμᾷ

ΣΥΣΤΗΜΑ «ΑΚΡΟΠΟΛ»

ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

2.000 μέτρα χειμερινά υφάσματα
πολυτών καίφορεμάτων
πωλούνται από σήμερα! εις τιμάς πραγματικής εύκαι-
ρίας ήτοι:

ΠΑΛΑΤΑ ΤΟΥΛΕΤΤΑΣ από δρ. 85, 120, 150, 185 κ.λ.π.
ΠΑΛΑΤΑ ΣΠΟΡ από δρ. 100, 120, 140 εις πλουσίαν συλ-
λογήν.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ από δρ. 40,56, 58, 60, 67 κ.λ.π.
ΔΙΑ ΤΑΓΙΕΡ ΔΙΠΛΟΦΑΡΔΑ από δρ. 75 και Ντρά-
δρ. 160.

Επωληθήτε της μεγάλης εύκαιρίας

ΚΑΤ'ΕΤΑ "ΑΚΡΟΠΟΛ,, ΕΡΜΟΥ 18^Α

ΣΗΜ.- Παρελήφθησαν και πλέον νουβωτέ υφάσμα-
τα ευρωπαϊκών παλτών και φορεμάτων, ως και είδη
Νεωτεριστών της τελευταίας Παρισινήs Μόδας.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΒΛΕΠΕ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «ΑΚΡΟΠΟΛ»

1893
ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΥΕΙ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΒΕΜΙΑ,
ΑΔΑ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙ ΧΡΕΓΓΑΦΩΝ

ΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ 9 π.μ. 7 1/2 π.μ.

1893
ΤΡΑΠΕΖΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΥΕΙ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΒΕΣΜΙΑ,
ΑΔΑ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙ ΧΡΕΓΑΦΩΝ

ΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΟΥ 9 π. 7 1/2 π. π.

Η ΡΩΣΣΙΑ ΠΟΥ ΠΕΘΑΙΝΕΙ

**Ἡ δίκη τῆς Πλεβισκάγια ἀπεκάλυψε τὶς ἀδλιότητες
καὶ τὰ μυστικὰ δράματα εἴκοσι ἐτῶν ἐξορίας**

Είς την νυκτερινή μπουάτ «Καζανόβα» μία πελάτις, καθώς μπαίνει, δίνει εἰς χειροφίλημα τὸ χερί της...εἰς τὸν φύλακα τοῦ βεστιαρίου. Δὲν πρόκειται, ὅμως, γιὰ ἕναν ὁποιοδήποτε : εἶται ὁ ΚΟΜΗΣ ΒΠΑΡΑΝΟΦ, πρῶην συνταγματάρχης τοῦ Τσαρικοῦ στρατοῦ. Δεξιά, ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ, κόμησσα Μπαράνοβα, ἐργάζεται ὡς ἐπιστάτρια εἰς τὴν «τουαλέτταν» τοῦ ἰδίου κένστρου.

ΕΤΕΛΕΙΩΣΕ προχθές εἰς τὸ Παρίσι ὁ πολύκροτος δικηγόρος τῶν ἀπαγωγῶν τοῦ Ρόσσου στρατηγὸς Μίλλερ, προσδρὸν τῆς ἑνώσεως τῶν Ρώσων παιδῶν πολυμύμων. Κατηργήθησαν εἰς τὴν δικήν αὐτὴν ἦσαν κυρίως ὁ στρατηγὸς Σκόμπυλιν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδίδεται καὶ ἡ ἀπαγωγή, καὶ ὁ σὺμβουλος τοῦ Πλεβιτοκόμια. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Σκόμπυλιν εἶχε, ἐξαρραγμένην ἄνωστος μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ στρατηγικοῦ Μίλλερ,

κε. Χειροκροτηθεῖσα ἄλλοτε ἀπὸ τὸν Τσάρον καὶ τὴν ἀνωτέραν ἀριστοκρατίαν τῆς Πετρούπολεως, ὑπῆρξε τὸ εἰδωλὸν τοῦ ρωσικοῦ κοινοῦ καὶ ἡ δόξα τῆς ἐπέζησεν εἰς τὴν ἔξοριαν. Σύζυγος τοῦ στρατηγικοῦ Σκόμπλιν, φαινόνταν νὰ ἐπιδοκίμαζῃ τὴν «λευκὴν ἰδεολογίαν» του, μέχρι τῆς ἡμέρας

πού κατηρτίσθησαν τῷ 1931, ὁ
πελογιζόντο εἰς 450 χιλιάδας
οἱ ἐν Γαλλίᾳ Ρῶσσοι, ἐκ τῶν
ὁποίων αἱ 80 χιλ. εἰς τὸ Παρίσι
καὶ τὰ περίξ. Σήμερα ὁ ἀριθ-
μὸς τῶν ἔχει ἐλαττωθῇ εἰς τὸ
ἥμισυ.

Παρά την σημαντική αυτήν
ελάττωσις, ο Ρώσος τῶν Πα-
ρισίων ἀποτελεῖ ἀκόμη ἕνα
μικρὸν ἔθνικόν σύνολον, πού
διετήρησε ἄστικτα γλῶσσας
ῥῃθ, παραδόσεις. Διπλά ὅμως
εἰς τὴν παλαιὰν γενεάν ὑπάρ-
χουν οἱ νέοι πού δὲν θυμοῦ-
νται πιά τὴν πατρίδα καὶ πού
θέλουν νὰ ζήσουν... Εἰς τὴν πο-
λύκροτον δίκῃ τῆς Πλεβεϊστικῆς
καὶ κανεὶς σχεδὸν ὅμως Ρώσ-
σος δὲν ἐνεφανίσθη. Ὁλόθι-
σις παρήλθισαν ἐμπόροι εἰς τὸ
δικαστήριον ἦταν παλαιοὶ Ρώσ-
σοι, πιστοὶ μίᾳς θρησκείας, πού
ἐπὶ εἴκοσι χρόνια γεμίζει τὴν
καρδίᾳς τῶν μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ
γυρισμοῦ πρὸς τὴν μακρινὴν
πατρίδα του, ὅπου θὰ ἐναν-
δροῦν τὴν χαμένη εὐτυχία τους.
Αὐτοὶ εἶνε καὶ κανόνες ἀνώ-
τεροι ἐπάλληλοι, στρατιωτι-
κοὶ, ὑπουργοὶ, ἀριστοκράτες
στερρὰ προσηλαμένοι εἰς τὸ ἱ-
δεώδες του, στρατιωτῆς τοῦ

ἐμφύλιον πολέμου, θεματοπό-
λειος τῶν παραδόσεων τῶν
λεγεόνων τοῦ Βράγγελ καὶ
τοῦ Κορνίλλιοφ. Οἱ πῦθ φανα-
τικοὶ ἔζησαν γιὰ πολλὴ συσπει-
ρωμένον γύρω ἀπὸ τὸν Μεγά-
λον Δούκα Κύριλλον, ποὺ ἀνε-
κρύχθη στὴν ἔξορία Τσάρος.
Ποσὸν τῶν Ρωσσιῶν, ἑμπορίων
τίτλους καὶ ἀξίωματα, διαίριζε
ὑπουργοὺς καὶ ἀρχηγοὺς ἐπι-
τελείων. Ἐδίδε κανονικὰ προ-
καταβολὰς εἰς τοὺς δέσμιους
κοὺς, καθήριτιζεν ἐξοπλισμὸν
μαῦς, ἀπέμενε παράσημα...
Μετὰ τὸν θάνατόν του, μνηστήρ
τοῦ Ρωσικοῦ θρόνου ἀνεκρίθη
ἡ χθὲ ὁ υἱὸς τοῦ Μέγας Δουδὲ
Βλαδιμιρ, διὰ τὸ εἰς Γερμα-
νίαν ταξίδιον τοῦ ὁποίου καὶ
τοὺς σκοποὺς τὸν τόσον λόγος
ἔγινε κατὰ τὰς τελευταίας ἡ-
μέρας εἰς τὸν διεθνῆ τύπον ἐπὶ
ἐγκαίρᾳ τῆς κινήσεως πρὸς
δημιουργίαν ἀνεξαρτήτου Οὐ-
κρανίας.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ ΕΙΝΑΙ...

η δίκη διεξήχθη ερήμην αυτών, εις δὲ
 τὸ ἐδόκουν τὸ κατ'ερωτημένον ἐκά-
 ρητο μὴν οὐ σέβοντες τὸ Πεδεστὸν
 ὅπως εἴνε γνωστοί, τὸ δικαστήριον
 κατατίθει τὴν κατηγορομένην εἰς 20
 ἐτὼν καταναγκαστικά ἐργα καὶ εἰς δέκα
 ἐτὼν ἐξορίαν ἐν τῇ Γαλλίᾳ. Ἀπὸ τοῦ
 ἐπεισοδίου αὐτοῦ ληθόν ἀσφαγμὴν ἑνὸς
 Γάλλου δημοσίου ἐκπαιδευτικοῦ, ἐπισημει-
 οῦν ἑνα μεγάλο περιόδιον τοῦ κατωτέρου
 ἀποφ. πᾶν εἰς πύξιν καθέστη: τῆς
 ζωῆς ποὺ διαγίγναι εἰς τὴν ἔγγνη τὰ δύο
 ἐκατομύρια τῶν Ρώσων ἐμυγκρῇ, ποὶ
 φηγαζήσθησαν νὰ γίνωνται ἐν τῇ πα-
 τέρῳ τὸν μετὰ τὴν ἐκάνεσσαν τοῦ
 Ὀκτωβρίου τοῦ 1917:

θωμενείς τὸ ἐδῶλλον τοῦ κα-
 τήγορουμένου. Ἡ δίκη της δι-
 ἐχθρῇ μέσῃ εἰς μέσιν ἀτιμο-
 σφαῖραν γεμῆτην ἀπὸ προβο-
 σίας, καταγγελλεί, συναιμι-
 σίας, ἐξαφανίσεις, φόνους... "Υ-
 στερά ἀπὸ εἰκόσι χροῖα ἀγῶ-
 νων καὶ ζωῆς γεμῆτης ἀθάλα-
 ττα, πολλοί, μεταδὺ τῶν Ρώσ-
 σων ἐμυγκρά, ἡσθάνοντες τὴν
 θάρρους τὴν νὰ τοὺς ἔγκρατα
 λείπει. Μερικὸι αὐτοὺς ἐ-
 πρόδωσαν τὴν κοινὴν ὑπόθεσιν
 "Ἄλλοι, ἀπληγισμένοι ἀπὸ τὴν
 ἄκρατον προσπάθειαν, περιμέ-
 νουν στωικά τὸν θάνατον...

Δύο ἑκατομμύρια Ρῶσσοι
διωγμένοι ἀπὸ τὴν Ἐπανάστα-
σιν, διεσκορπίσθησαν ἀνὰ τὸν
κόσμον. Κατὰ τὰς στατιστικὰς

ΑΥΤΟΣ Ο ΕΜΠΟΡΟΣ ΕΙΝΑΙ...

εργάζεται με ένα αφάνταστο πάθος διά την ήπιότητα του σκοπού του, μέσα εις τρομακτικές στερήσεις, εις τας οποίας πολύ δάιμον είνε εκείνου, που θα υπέφεραν. Έκτος όμως από την πολιτική, υπάρχει και ο τομέας της αγαθοεργίας. Διότι ο δυστυχής και ο πενιμασμένος άνθρωπος είναι τας τάξεις. "Ετσι καθε βροχό σέδον εις το Παρίσι, κάπου, σε κάποιο σαλόνι ή κέντρο δίδεται μια έσοπριδα φιλανθρωπική προς ένισχυσιν των άπόρων έξοριστων, ένας χορός, ένα τάξι, μία μαστιγια, μία συνουλία, μία παράστασις. Εις τας τάξεις των Ρώσων έξοριστων υπάρχουν πολλοί καλλιτέχνη που προσφέρουν, ότι ήμπορούν εις τον κοινόν σκοπόν: Σαλιάτιν, που άπέθανε τελευταία, Σέρς

κόρη του περιήμοιο, μοναχοπού-
 Ραουπινί, που έπαίξε σαν νεο-
 ρόμπαστα στα χέρια του Ξάν-
 Τσαρό και την Τσαρλινά, έγινε
 γινέτι μια βαμπασιά η θηριόλα-
 νάστρια και έπιδεκνέι την τέ-
 λειν της ελς τα μεγαλύτερα
 τσίρκω. Ή κυρία Κοσσιανά-
 γιά, η πρώην δούδης της αυτο-
 κροπικής όπερας της Πε-
 τρουπλάως, σήμερα διευθύνει
 μία μέτρια σχολή χορού και
 μόλις καθορθέιν να ζήσει
 Τέλος η κόρησας Βέρα Τολ-
 στί, έγγυητή του περιήμοιο

συγγραφέως, τρα-
γουδάει σήμερα
στὰ παρισινὰ ρε-
στωρὰν γιὰ τὸ
κερδίση τὸ ψωμ
της

Δέν εἶνε μόνον αὐτοί. Αὐτοί εἶνε μερικά παραδειγμάτῃ ἀπὸ τὰ πλεονάζοντα γνωστά. Στὸ βάθος κρύβεται μὴ δολόκληρη δυστυχία, μὴ δυστυχία ποὺ δέν λέγεται.

Ὁμως οἱ κινη-
γούμενοι αὐτοὶ ἀπο-
τὴν τύχην ἔχουσι
καὶ τὶς δόξας τῶν
Ὁ Σαλαπίν, ὁ
Ξέρξ Λιφάρ, ὁ
Μπούνιν προέρ-
χονται ἀπὸ τῶν
τάξεως τῶν Σ' αὐ-
τὸς πρέπει νὰ
προσθεθῇ τῶρ
καὶ ἕνας ἄλλος
ὁ νεαρὸς συγγρα-
φεὺς Λέων Τα-
ράσσοφ. πού τι

* Η πριγκίπισσα **Ελένη Μπογκνάνοβα**, που σήμερα δὲν εἶναι στο κρεῖστο παρὰ μίᾳ ἄλλῃ βασίλισσᾳ τῆς καλλιτείας, ὁ μέγας χορευτὴς, ἴβαν Μπούνιν, ὁ μέγας συγγραφεὺς, ποὺ ἐβροβυῆθη τὸ 1934 μὲ τὸ βραβεῖον Νόμπελ, καὶ τόσο ἄλλοι...

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ ἐκείνους Πετροπόλεως, διὰ νὰ καταρ-
ποιῇ εἶναι κάποιο ἐπάγγελμα, τίση μίαν ὀργήστραν, τὴν «ὀρ-

ΧΩΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, ΣΗΜΕΡΑ ΞΩΦΦΕΡ!

όσοι ευρέθησαν απογοιμνωμένοι από τὰ πλούτη των, τοὺς βαθμοὺς των, τοὺς τίτλους των, χωρίς ἐπάγγελμα — καὶ συνεπῶς χωρίς πόρον ζωῆς; Τὸ δρᾶμα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶνε πράγματι φοβερόν. Ἀπὸ τὴν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ἄλλην εὐρέθησαν εἰς τὸν δρόμον πρὸς

την εξορία, χωρίς τίποτε, χωρίς κανένα εφόδιον με το οποίο να μπορούν να ζήσουν.

Μερικά παραδείγματα που θ' αναφέρονται παρακάτω είναι αρκετά να δώσουν μία πι- στήν εικόνα της καταστά- σώς των: "Ένας από την μεγάλην αυτήν στρατιάν των δυστυχών είχε και ο στρα- τηγός Σκόμπλιν αδελφός του άλλου στρατηγού Σκόμπλιν, που τόσο μυστηριώδη ρό- λον διεδραμάτισε κατά την άπαγωνήν του στρατηγού Μίλλερ. Ο στρατηγός Σκό- μπλιν εργάζεται σήμερα ως σωφәр ταξί. Δέν είναι ο μό- νος, ούτε ο πρώτος. Άρθο- νοι στρατηγοί, πρίγκιπες και άλλοι τιτλούχοι και ά- ξιωματούχοι έγιναν σωφәр εις τόν τόπον της εξορίας των. Μē τόν σκληρόν αυτόν

ΑΥΤΗ Η ΠΑΡΑΔΟΥΛΕΥΤΡΑ ΕΙΝΑΙ...

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΕΡΝΕΣΤ, σήμερα σω-
φέρ ταξί, άποδο έγκριματος πιλοτάτος εις
ένα μικρό ρεστοράν της άριστορας όχθης
του Σηκουάνα, εις τή Παρισί, υπεδείχθη
ώς πρόεδρος της άνωρεως εις τή έτε-
ρηβούση του ετίσαν κεί τον σπαραγγίον.
Όπο τας όποιας έλαβε χάρον ή έκαταστίσις
του στρατηγού Μυλλέρ.

Η ΚΥΡΙΑ ΛΕΚΟΝΟΖΟΦΥ ΓΑ καταφέρνει σήμερα πολύ κα-
 σαν... παραβουλευτρά. Όμως, από της έπα αστάσεως ήταν μια
 από τις π.ο. πλούσιες κυρίες της αριστοκρατίας της Αγίας Πε-
 τρουπόλεως και τ.ο. σαλόνι της ήταν από τα πιο περφόρμα και
 τα πιο ζήλευτα της πρωτεύουσας των Τσάρων...

40 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΝΕΚΡΟΙ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ!

Ένα μικρό υπέφαινο σπυρί, σκληρό και πυκνό. Συχνά ο καρκίνος αρχίζει έτσι. Πρέπει άμεσα να συμβουλευθεί κανείς τον ιατρόν για να προλάβει τās τραγικές συνέπειες.

ΤΙ ΕΙΝΕ ο καρκίνος; Πρέπει να ομολογήσουμε ότι κανείς δεν το ξέρει. Διά να γίνουμε καταληπτοί μπορούμε να πούμε ότι καρκίνος είναι μία απότομος εξέγερσις ενός οισθητικού κυττάρου.

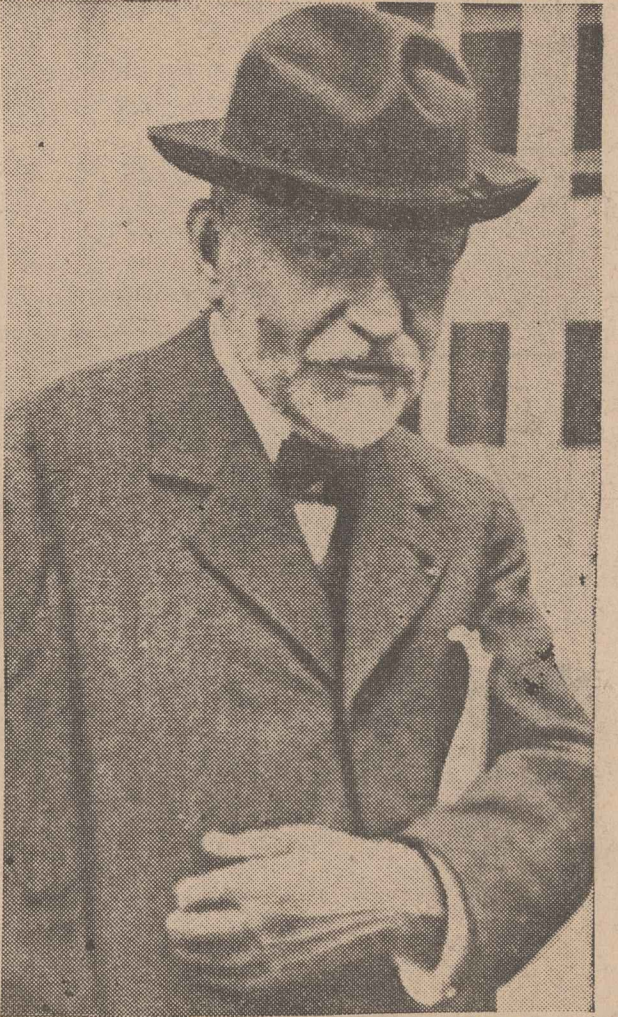
Ο ραδιολύγος Φέλιξ Λομπλιζούκ του νεο-κομμού Μπρετανύ. Τέσσαρες φορές του έκοψαν τὸ χέρι ἕως ὅτου τὸ ἔχασε ἐντελῶς. Ἐξοχλεύει νὰ πολεμᾷ τὸν φρενὲν ἐχθρὸν.

Ο ραδιολύγος Βαγιάν ὑπέστη επίσης σειρὰν ἀκρωτηριασμῶν. Ἐχει χάσει καὶ τὰ ἑξ του χέρια καὶ ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ τὸ ὑπέροχον ἔργον του.

Ο δόκτωρ Τεουτσίνοι ὑπέστη ἐπὶ ἑγγε-ρῆσις εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα μὲ ὄξ-ρως ἀξιδιουμάκων. Διευθύνει τὸ ἀκτινολο-γικὸν τμήμα τῆς Σαρτιέ!

ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΚΑΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

τὴν νόσον πέφτουν θύματα τῆς ἀπα-ρνήσειός των. Εἶνε γνωστὸν διὰ τό-σον αἱ ἀκτίνες τοῦ ραδίου ὅσον καὶ αἱ ἀκτίνες X ἔχουν ἐπὶ τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ διαφόρων ἀνθρώπων, ἀλλὰ συγγρό-νως εἶνε καὶ τὸν ἰσχυρὸν, ὅστε ἀπο-καλοῦν σφοδρὰ ἐγκατήματα καὶ ἐξελί-σσει εἰς τὴν σάρκα. Οἱ ἱατροὶ ποὺ ἀ-φασιοῦνται εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ καρκίνου ἐδίδονται τὰς περισσότερας ὥρας ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐπιπορῶν τῶν ἀ-κτίνων αὐτῶν. Ἰδίως τὰ χέρια τῶν προσβάλλονται εὐκόλως καὶ εὐκόλως γε-νίζονται ἀπὸ ἐγκατήματα καὶ ἔλκη. Κανείς ὅμως ἀπὸ τοὺς μάρτυρας αὐτοὺς δὲν ἐδείλμασε μέχρι σήμερα. Γνωρίζουν ὅτι τοὺς περιμένει σιγή, τὸ τέλος καὶ ὅμως με ἀνατάλλαντες θάρρος δέχονται νὰ ὑποστοῦν ἐπανελημμένους ἀκρωτη-ριασμοὺς καὶ, ἀνὰ πρῶτον, πνεύζονται τὸ ἔργον των, τὸ ὅποιον ὁποσδήποτε δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ διακόψῃ ὁ θάνατος...

Ο καθηγητὴς Μερμενιὲ ἀπὸ τὸ Βορδὸ. Ἐνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους ἐργατὰς τῆς ραδιοερα-πειας καὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα θύματα τοῦ ἀγῶνος ἐναν-τίον τοῦ καρκίνου. Ἀπέθανε τὸ 1925.

σμός αὐτὸς νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς καμ-μίαν ἀνάγκην τοῦ ὁργανισμοῦ. Ὁ ἄ-χρηστος αὐτὸς ἰσὺς μὲ τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὅποιαν ἐπεκτείνεται, δὲν ἀργεῖ νὰ ἐνοχλήσῃ τὰ γειτονικά ὅργανα. Τοῦ χρειάζεται χώρος καὶ προχωρεῖ πρὸς ὅ-λα τὰς διευθύνσεις. Τὰ πλησιέστερα κύτταρα συμπεριφέρονται, τὸ αἷμα δὲν κυ-κλοφορεῖ πιά, τὸ ὄργανον ποὺ ἐτρέφετο ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτὸ ἀτροφεῖ καὶ πεθαί-νει. Ἐάν προέκυπτε περὶ νεύρου ἐμφα-νίζεται ὁ πόνος μὲ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τῆς νευρίτιδος.

Τὰ νοσήματα αὐτὰ κύτταρα σχηματίζ-ουν ὄγκους αὐξάνοντας κατὰ τὸ μέ-γεθος ἢ ἴσως ταχέως. Κάποτε οἱ ὄγ-κοι ἐξελκύνονται καὶ αὐτὸ ἐξηγεῖ πῶς ἡ λαϊκὴ φαντασία μύθοις νὰ ἴδῃ τὴν φρενὲν αὐτὴ ἀρρώστεια ποὺ κατατρώ-γει τὴν σάρκα ἕνα εἶδος παρασίτου, ἔ-ναν κάβουρα ἀρκακτικὸν καὶ σαρκιόδο-νον.

Τὸ «διατί» τοῦ παρακίρου αὐτοῦ ἀ-τομικοῦ ποὺ καταλαμβάνει ἕνα κύτ-ταρον περὶ τὸν ὄγκον εἰς τὴν σάρκα εἰς τὴν σὺνθεσιν τῆς ζωῆς, διαφεύ-γει ἀκόμη τὴν ἀντίληψιν μας.

Φαίνεται ὅτι ἐννοεῖται ἐπιδράσιν οἱ αὐτοὶ ἔχουν οἱ λῆτες, οἱ ἐννοεῖται, οἱ με-γάλοι συγκινήσεις. Ἀποδίδουν τὸν καρκίνον ποὺ ἴπταται, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἀπέθανεν ὁ Ναπολέων, στὰς θλίψεις καὶ τὰς δοκιμασίας ποὺ ὑπέστη.

Ἐλαττει μὲ τὸν καρκίνον, ἂν καὶ οὐκ ἀποδίδει ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ δὲν κατέληξαν ἀκόμη οἱ τίποτε θετικῶν. Ὑπερθετῇ ὅτι οἱ καρκίνος ἦταν ἕνας ἰδιόμορ-φος, ὁ ὅποιος δὲν ἀνεπείχθη. Ὁ καρκινογενετικός διατερεῖ μὲς σὸν ὁρ-γανισμόν του κύτταρα τοῦ ἀδελφοῦ του,

ὁ ὅποιος δὲ ἐκπερε νὰ εἶχεν ἀναπτυχθῇ κανονικῶς μαζὶ του. Τὰ κύτταρα αὐτὰ ἀρχίζουν νὰ πολλαπλασιάζονται ἀργό-τερα.

Αἱ τοπικαὶ φλεγμοναί, οἱ συνεχεῖς ἐρεθισμοί, τὸ οἰνόπνευμα, ὁ καπνός, ὁ διαβήτης, ἡ φυματίσις καὶ ἡ σφύλις εὐνοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καρκίνου.

Εἰς τὰ πολιτισμένα κράτη ὁ καρκίνος εἶνε μία ἀπὸ τὰς κυριώτερας αἰτίας θά-νατον. Εἰς τὴν Γαλλίαν π.χ. περισσό-τεροι ἀπὸ 40.000 πεθαίνουν κατ' ἔτος ἀπὸ καρκίνον. Εἶνε δὲ παρατηρητέον ὅτι ἡ νόσος αὕτη μεταξὺ τῶν γυναικῶν ἔχει τὰ περισσότερα θύματα. Ἐπὶ 100 ἀσθενῶν οἱ 75 εἶνε γυναῖκες.

Ὁ καρκίνος δὲν εἶνε μεταδοτικός. Τὸ πρῶτον εἶνε ἀνεπιβεβαιωτέον. Αἱ περι-πτώσεις μεταδόσεως ποὺ ἐσημειώθησαν εἶνε ἥμιλλον περιπτώσεις φρενολογί-σμων. Ἱστορικὴ δὲ παραμυθία ἡ ἡρώ-δις καὶ τὸ ἱατρὸν Βαντὸν, ὁ ὅποιος ἐγγεγραμμένον ἕνα καρκίνον ἔ-κοψε κατὰ λάθος τὸ χέρι του. Μερικὰ ἀπὸ τὰ «ἐπαναστατήματα» κύτταρα τῆς ἀσθενοῦς ἐνοσθητοῦνται εἰς τὸ χέ-ρι του, ὁ καρκίνος ἐγκαταστήσῃ ἐκεῖ καὶ ὁ ἀνθρώπος ταχέως ἀπέθανε μετὰ δύο χρόνια, θύμα τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀφασιοῦσεως εἰς τὴν ἐπιστήμην.

Ἐναντὶν λοιπὸν τοῦ καρκίνου, τοῦ ἀγνώστου καὶ ἀσυνήθιστου αὐτοῦ κακοῦ ποὺ στὴν ἀρχὴ ἐμφανίζεται σὲ μὴ ἐξ-ίστην ἐπιφανείαν, ἡ ἐπιστήμη ἔχει θέ-σει εἰς ἐνέργειαν μέσα ἀντίθετα τεραι-στία. Στρατιὰ δόλοισιν, ἐρευν-ητικῶν—λατρῶν, χειρουργῶν, χημικῶν, φυσικῶν, ραδιολόγων—εἶνε ἀφασιοῦ-μενοι εἰς τὸν ἀγῶνα.

Τεραιστία οἰκοδομήματα πελώρια με-χανήματα—ποὶ ἡ φαντασία δυσκολεῖ-ται νὰ τὰ συλλάβῃ—ἔχουν κατασκευα-σθῇ χάριν τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ.

Ὁ φρενότερος ἐχθρὸς τοῦ καρκί-νου, ἐχθρὸς μυστηριώδους μῆς μυστη-ριώδους ἀσθενείας, εἶνε τὸ ράδιον. Εἶ-νε, ὡς γνωστὸν, ἕνα μέταλλον ἐξαιρ-τικὰ σπάνιον, ποὺ ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ἐκπέμπῃ ἰσχυρὰν ἀκτινοβολίαν διακρι-νομένην εἰς ἀκτίνες α, β καὶ γ. Ἡ ἀ-κτινοβολία γ, καθὼς καὶ αἱ ἀκτίνες X ἔχουν τεραιστία θεραπευτικὰς ιδιότη-τας. Εἰς περιπτώσεις βλάβης μικρᾶς ἐπιφανείας γίνεται χρῆσις ἀκτίνων ρα-δίου, αἱ ὁποῖαι ἐλδοῦνται βαθύτερα. Συ-νῆθος ὅμως χρησιμοποιοῦται κατὰ τοῦ καρκίνου συνδυασμένη μέθοδος ἀκτίνων X καὶ ραδίου.

Εἰς τὸ «Ἰνστιτούτον» τοῦ καρκίνου τῶν Παρισίων, ποὺ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ με-γαλύτερα καὶ σπουδαιότερα ἐπιστημο-νικὰ ἱδρύματα τοῦ κόσμου, τὸ ράδιον ἐχρησιμεύεται κλεισμένον μέσα εἰς μίαν πελώριαν μολυβδίνην σφαῖραν μὲ τοι-χόματα πάχους 12 ἐκατοστῶν, κινητὴ πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις. Ἡ συσκευή αὕτη περιέχει 8 γραμμάρια. θεϊκοῦ ρα-δίου, ἀξίας 10.000.000 φράγκων. Τὸ στήθον τῆς σφαίρας, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐκπέμπεται ἡ ἀκτινοβολία, τοποθετεῖ-ται πλησίον τοῦ πάσχοντος μέρους. Τὸ μηχανήμα αὐτὸ λειτουργεῖ διαρκῶς ἡ-μέραν καὶ νύκτα.

Ἡ ραδιοθεραπεία λοιπὸν ἐξασφαλί-ζει τὴν καταστροφὴν τῶν καρκινικῶν κυττάρων. Κατακαίει τοὺς ὄγκους. Εἰς τὴν μάχην αὐτὴν κατὰ τῆς νόσου του-φεκίζομεν τὰ ἐπαναστατήματα κύτταρα

μὲ ἀκτίνες X ἡ ἀ-κτίνες ραδίου καὶ τὰ φρονεῖμεν. Ἐξ ἂν-λου ἡ δέσμη τῶν ἀκτίνων X παρο-μοιάζει πρὸς ἕνα ἀ-θέατον ἄλλο σκε-πὸν κατακόπτει εἰς τὴν διόδον του τὰ νοσήματα κύττα-ρα, ἐνθ' οὕτως τὰ θύ-νηται. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχουν ἀκτίνες X ἔχοντες ἀνάγκην ἐνός ἰσχυροτάτου ἢ λεκτροῦ ρεύματος, συνήθως χρησιμο-ποιοῦται ρεύμα 200.000 ἢ 300.000 βολτ. Κατασκευάζονται δὲ τὰς εἰς τὸ Παρι-σίον Ἰνστιτούτον τοῦ καρκίνου μηχανήματα 800.000 βολτ.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καταπολεμεί-ται, καρκίνος, θύ-ματα τοῦ ὁποῖου πί-πτουν τόσα άτομα. Ἀλλὰ θύματα τοῦ καρκίνου δὲν εἶνε μόνον οἱ ἀσθενεῖς ποὺ προσβάλλονται ἀπὸ αὐτόν. Ὑπάρ-χει καὶ μία ἄλλη κα-τηγορία «ἐμμένον» θύματων τοῦ καρκί-νου, ἀπείρους φρε-νότερα. Εἶνε ἡ ἐγ-γενική ἐκείνη μερὶς τῶν ἀνθρώπων ποὶ διακρίνεται χάριν τῶν παρρησιῶν. Εἶ-νε οἱ ἱατροὶ ποὺ μέ-σα εἰς τὸν ἀγῶνα νὰ καταπολεμήσουν

ΟΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΧΟΡΟΣ ΜΕΧΡΙΘΑΝΑΤΟΥ! ΟΠΟΥ Η ΜΑΝΙΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΕΙ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Α ν ω : Πῶς καταπὰ ἡ ντάμα ὑπερὰ ἀπὸ 12 ἡμερῶν ἀδιάκοπο χορὸ. Δ ε ξ ι α : Πῶς καταπὰ ὁ καβαλλιέρως... Συγκεκριμένως ὁ εἰκονιζόμενος, ὁ ὅποιος, ὅπως βλέπετε εἰς τὴν φωτογραφίαν, ἔχει κρεμασθῇ ἀπὸ τὸν λαιμὸ τῆς ντάμας του γιὰ νὰ μὴ πέσῃ καὶ δὲν ἔχει τὴ δύναμιν νὰ κρατήσῃ ἀνοιχτὰ τὰ βλέφαρά του. Ἐχόρευε ἀδιάκοπως ἐπὶ πέντε ἑβδομάδες.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ, ὡς γνωστὸν, εἶ-νε ἡ γορὰ τῶν ἐξωφρενισ-μῶν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι οἱ Ἀμερικανοὶ ὁμολογοῦν ὅτι ποτὲ τὸ μυαλὸν τους, τὸ τῶσον γόνιμον, δὲν συνέλαβε ἐξωφρενικὸν τέρας, ἐπιπόνησιν ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας χορῶν ἢ μάλλον, τοὺς χορευτικὸς Μαραθωνίους, ὅπως τοὺς ἀποκα-λοῦν.

Πρόκειται περὶ πραγματικῆς μα-νίας, ἡ ὅποια ἔχει κυριέσει ἀπὸ ἐ-νὸς ἑκάστοτε τοῦ δόλου τοὺς κοι-νικοὺς τῆς Μεγάλῃς Βορείου-Αμερι-κατικῆς Δημοκρατίας, ἀνεξαρτήτως φύλου καὶ ἡλικίας, καὶ ἡ ὅποια ἀ-πειλεῖ νὰ μεταβληθῇ εἰς κοινωνικὸν κίνδυνον.

Ἦδη αἱ σοβαρότερες τῶν Ἀμερι-κανικῶν ἐφημερίδων ἤρχισαν σφο-δρὸν τὴν πολεμικὴν κατὰ τῶν «χα-ρακτηριστικῶν καὶ ἀτιμωτικῶν αἰσῶν, διὰ τῶν Ἀμερικανῶν, Ἀσὸν ὑπερ-κῶν, ἐκδηλώσεων». Καὶ τὸ Ἀντίστα-τον Συμβούλιον τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης συζητεῖ τὴν δι' ἐιδι-κοῦ νόμου ἀπαγόρευσιν τῶν χορευ-τικῶν ἀγῶνων.

Ἐν τῷ μεταξὺ, ὅμως, ἡ χορομα-νία ἐξακολουθεῖ νὰ καὶ ἡθροῦσιν καὶ νὰ ἔχῃ τὰ θύματά της.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην συγκεκρι-μένως, συνεχίζονται ἐπὶ χορευτικῶν Μαραθῶνων ἐκ τῶν ὁποίων οἱ τέσ-σαρες ἤρχισαν πρὸ... ἔξη ἑβδομά-δων! Ἀπὸ τὰ 820 ζευγάρια ποὺ συμμετείχαν κατὰ τὰς πρώτας ἡμέ-ρας τῶν ἀγῶνων, ἔχουν ἀπομείνει ἐπὶ ποδὸς μόνον τὰ 17 καὶ αὐτὰ εἰς ἡμετέστην κατάστασιν. Ἐσημειώ-σαν τέσσαρες θάνατοι ἀπὸ ἐξάν-

τησιν καὶ 169 ἐκ τῶν ἀποχωρησάν-των τῶν ἀγῶνων ἐνέστησαν εἰς τὰς κλινικάς. Ἐν τούτοις διάφορα κέντρα καὶ χοροδασκαλεῖα ἔχουν ἀναγγελεῖ τὴν διοργάνωσιν νέων χορευτικῶν ἀγῶνων, μὲ ἐπαθλοὺς ποὺ φθάσιν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 10.000 δολλαρίων—1.000.000 δραχμῶν.

Σημειωτέον ὅτι οἱ χορευτικοὶ Μα-ραθῶνες ἀποτελοῦν διὰ τοὺς κοι-νικοὺς Νεοσοφιστικῶς τὸ πᾶν ἀγα-πημένον τους θέαμα καὶ τὰ κέντρα ποὺ προκηρύσσουσιν τοιούτους ἀγῶ-νας κάνουν χρυσὴς δουλείας.

Ὁ χορευτικὸς Μα-ραθῶνισμὸς διεξάγον-ται ὡς ἑξής:

Ἐν πρώτοις οἱ συμ-μετέχοντες ὀφείλουν νὰ υπογράψουν μίαν δήλωσιν, διὰ τῆς ὁ-ποίας ἀπαλλάσσουσιν τοὺς διοργανωτὰς πά-σης ἐπιδόνης εἰς πε-ρὶ τῶν ἐνδοχόμενων ἀτυχημάτων, συνεπεί-α τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὸν ἀγῶνα.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ χορευτικοῦ Μα-ραθῶνισμοῦ μέχρι τῆς συμπεληρώσεως 72 ὁ-λοκλήρων ὥρων, τὰ ζευγάρια πρέπει νὰ χορεύουν ἀδιάκοπα, χωρὶς τὴν παραμικρὴν ἀνάπαυσιν.

Τὸ πρόγευμα, τὸ γεῦμα καὶ τὸ δείπνον τοὺς δὲν πρέπει νὰ διαρ-τῶν, περισσότερον ἀπὸ δέκα λεπτά ἐκαστον. Οἱ διαγωνιζόμενοι, φυσι-κά, τρώουσιν ὀρθοί.

Μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν, οἱ χο-ρευτοὶ ἔχουν δικαίωμα ἐκ δεκαπέντε λεπτῶν ὕπνου καθὲς ὥραν, καὶ ἐν-αὐτοὺς ἡμερησίως καὶ εἰς ἕνα ἐξορ-σισμὸν. Ἐξακολουθοῦν, ὅμως, καὶ τρώ-γουν ὀρθοί. Ὑπ' αὐτὰς τὰς συνθή-κας συνεχίζεται ὁ χορὸς μέχρι τέ-λους—δηλαδή μέχρι πλήρους ἐξάν-τησεως τῶν χορευτῶν.

Ἄν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χο-ρευτικοῦ Μαραθῶνισμοῦ τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη ἐνός ζευγαριοῦ ἐγκαταλεί-νῃ τὸν ἀγῶνα, τὸ ἄλλο ἔχει τὸ δι-καίωμα νὰ συνεχίσῃ μόνον ἡ νὰ πά-ρῃ ὅλην ντάμα ἢ ἄλλον καβαλ-ιέρω.

Τὰ ἐπαθλοὺς κυμαίνονται μεταξὺ 1.000 καὶ 10.000 δολλαρίων καὶ κα-τὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος γί-νονται μεγάλα στοιχήματα μεταξὺ τῶν θεατῶν.

Ὅπως ἀναφέραμε προηγουμένως, ἡ μανία τῶν χορευτικῶν Μαραθῶ-νισμῶν ἔχει κυριεύσει ὅλους σχεδὸν τοὺς Ἀμερικανούς, ἀνεξαρτήτως φύλου καὶ ἡλικίας. Καὶ τὸ πρῶτον εἶνε ὅτι τὸ ρεκόρ ἀντοχής μέ-χρι τῆς στιγμῆς τὸ κατέχει ἕνας σα-ρανταπεντάρης, ὁ Ζαν Χιλξ, μὲ 910 ὥρας χορὸ.

Ἀς εὐχρηθῶμεν εἰς τὸν Ὑψιστον νὰ φαίσῃ τὸ ταχύτερον τοὺς πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὁμοίους μας.

Α ν ω : Πῶς καταπὰ ἡ ντάμα ὑπερὰ ἀπὸ 12 ἡμερῶν ἀδιάκοπο χορὸ. Δ ε ξ ι α : Πῶς καταπὰ ὁ καβαλλιέρως... Συγκεκριμένως ὁ εἰκονιζόμενος, ὁ ὅποιος, ὅπως βλέπετε εἰς τὴν φωτογραφίαν, ἔχει κρεμασθῇ ἀπὸ τὸν λαιμὸ τῆς ντάμας του γιὰ νὰ μὴ πέσῃ καὶ δὲν ἔχει τὴ δύναμιν νὰ κρατήσῃ ἀνοιχτὰ τὰ βλέφαρά του. Ἐχόρευε ἀδιάκοπως ἐπὶ πέντε ἑβδομάδες.

Η ΜΑΔΡΙΤΗ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Με το τράμ στο...μέτωπο. Υπόνομοι και αντιυπόνομοι. Τό δρᾶμα του πληθυσμού.

της Ισπανίας... Η ανέγερσής της ελπίσε τελειώσει μόλις κατά το τέλος του 1936. Οι καθηγητές και οι φοιτητές θα εγκαθίσταντο εκεί κατά τον Οκτώβριο, αλλά ένα μήνα νωρίτερα ο εμφύλιος πόλεμος που έμεινε στο Ισπανία είχε μεταφερθεί εκεί. Τα στρατεύματα του Φράνκο και οι κυβερνητικοί έδωσαν υπό τα όρλιατα κτίρια της τᾶς ἀντιθέσεως των μαχόν των Καταληφθέντων και ἀνακαταληφθέντων πανελήμων. Έτσι, τέλος, κατά το μεγαλύτερο μέρος της εἰς χείρας των κυβερνητικών. Μόνον μερικά ἀρχαία κτίρια τᾶς παραμένουν σήμερα εἰς χείρας των ἐθνικιστῶν—καὶ ἀνὰ μέρος οὐ τελείως, διότι δὲν εἶναι σπάνιον τὸ παραδοξάστον φαινόμενον τᾶς ἐξ ἡμισείας κατοχῆς ἐνὸς ἀπὸ τὰ κτίρια αὐτά. Ἡ πόλις συνεχίζεται τώρα διὰ τᾶς μεθόδων τῶν ὑπονόμων καὶ τῶν ἀντιυπονόμων, τῶν ἀνατινάξεων καὶ τᾶς ἐκμηδενίσεως τῶν πάντων διὰ τᾶς κα-

τοχῆς μᾶς ἀσπιδίου ἐδαφικῆς λογι-
Φθάνει κανείς εἰς τὴν Πανεπιστημιακήν πόλιν διὰ μᾶς ἀτελείωτον σειράς ἀπογυμνῶν διαδρόμων, ὅπου τὰ πόδια του μπερδεύονται εἰς ἀπειρα σύρματα ποὺ διασχίζουν τὸ ἔδαφος: εἰνε τὸ τῆ-
λέφωνον, ὁ φωτισμός κλπ. Ἐνὰς δὲ κληρὸς κόσμος κινεῖται, ἐδῶ μέσα με-
μῖαν ἀφάταστον ταχύντη καὶ νεύρι-
πῆγαντα. Ἀξιοματικοὶ καὶ στρατιῶται κλητῶν ἐκφορεῖται δοχῶν καὶ πολυδύλων.
Οσοὶ μένουσιν εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν πόλιν δικαιούνται καθεστὸς ἡμέρας νὰ μεταβῶν εἰς τὴν Μαδρίτην, νὰ μείνουν ἐκεῖ μίαν ἡμέραν καὶ κατόπιν νὰ πα-
ρῶν τὸ μετρὸν διὰ τὸ τῶμα καὶ... νὰ γυ-
ρίσιν εἰς τὸ μέτωπον.
Κατὰ τὴν τελευταίαν μου ἐπισκέψιν εἰς τὰ χαρακτηριστὰ τᾶς Πανεπιστημια-
κῆς πόλεως—μὴ ἀρῶσαι πολὺ νὰ πη-
γαίνω τακτικὰ εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ὅπου

ὁ θάνατος φοιτᾷ παντοῦ, ἀκόμα καὶ ἐκεῖ ποὺ νομίζετε ὅτι εὐδαιμονοῦν ἐν-
πλήρως ἀσφαλεῖς—ἀλλ' ὅσον εὐκαίρως νὰ μὴ
ἐξαπατῶμαι.
Προχωρῶσα μὲ τὸν συνοδόν μου, ἔ-
να φοιτητὴν τᾶς Ἱατρικῆς καὶ ἡν ὁ-
πολογοντὴν τᾶς ἐνδοφρονεῖς, μέσο εἰς
ἐνα γασάκιον. Σαφηνικὰ σφαίρες ἀγί-
σαν νὰ σφαιρῶν πάντων ἀπὸ τὰ κεφά-
λια μας. Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω εἰ-
γαμῶς προχωροῦν σὲ ἐνα μέρος τοῦ γα-
σάκιοντος, ποὺ τὸ βάθος του δὲν ἦτο
ἀρκεστὸ νὰ μᾶς καλύψῃ. Μόλις προφθά-
σαμε νὰ σκύνουμε. Οἱ σφαίρες ὅμως
ἐσφαιρίζον μίαν ὥρα ἀκόμα πάνω μας,
μὴ ὥρα, ποὺ τὴν περᾶσαμε καθλωμέ-
νοι εἰς τὴν θέσιν μας. Ἐδῶ δὲν ἀσπεί-
ρουνται. Ἐνα κεφάλι, μίαν σκιά, μίαν
ὕψιφον εἰνε ἀρκετὴ γιὰ νὰ χυλῶν ἡ
ἡσυχία ἐνὸς διολέηρου τοῦμας καὶ νὰ
γίνῃ μὴν πραγματικὴ μάχη. Ὑστερὰ δὲ
μὴν ὅλα ἐξαπατῶνται τὴν προηγουμέ-
νην ὅλην τὴν. Καὶ ἡ ζωὴ ἐξαπατᾷται

κατοική εἰς τὰ χαρακτηριστὰ τᾶς Πανε-
πιστημιακῆς πόλεως. Τί ζωὴ!...
Μέσα εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν Μαδρί-
την, ἡ ζωὴ δὲν εἶναι περισσότερο ἀνε-
τοχὸν μᾶλλον, ἀπὸ τῶν δρόμων τᾶς ἐ-
κῶν γίνεαι ἀκατάληκτος διὰ τὴν κυκλο-
φορίαν. Ὁδοὶ ἀσφαλείας τοῦ διακόπτον
κατὰ μικρὰ διαστήματα. Ἡ στρατιωτικὴ
διοίκησις, ἀντιμετωπίζουσα τὸ ἐνδε-
χόμενον τᾶς διαρραγῆς τῶν πρώτων
γραμμῶν, διέταξε τὴν ἀνέγερσιν ἀπει-
ρων ὁδοφραγμάτων εἰς τοὺς δρόμους
διὰ τὴν ἀναγκάσιν τοῦ ἀντιτάλου. Εἰς
ἐνα μέρος τᾶς λεωφόρου Πάμπλο Ἰν-
κλάβιας τὸ ὁδοφράγμα εἶναι κομμένο σὲ
δύο διὰ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διόδον... εἰς
τὸ τῶμα. Τὰ παιδιὰ παίζουν ἀπὸ τὴν μίαν
καὶ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ ὁδοφράγματος
καὶ οἱ γονεῖς τῶν ὁδοφραγμάτων ἡγί-
αται μὲ τὰ παιδιὰ, τοὺς πολέμιους
δὲλαθ.

Τὸ δυνατότερον διῶς
δράμα τᾶς Μαδρίτης εἶ-
νε ἡ πείνα. Δὲν ὑπό-
χουν πιά τὰ πολυτέλη
καὶ πλοῦσια καταστήματα
τροφίμων. Οὐτε ἐστιατό-
ρια. Ὑπάρχουν μόνον ὁ-
ρισμένα καταστήματα ποὶ

Δυὸ χρό-
νια στε-
νῆς πολι-
ορκίας...

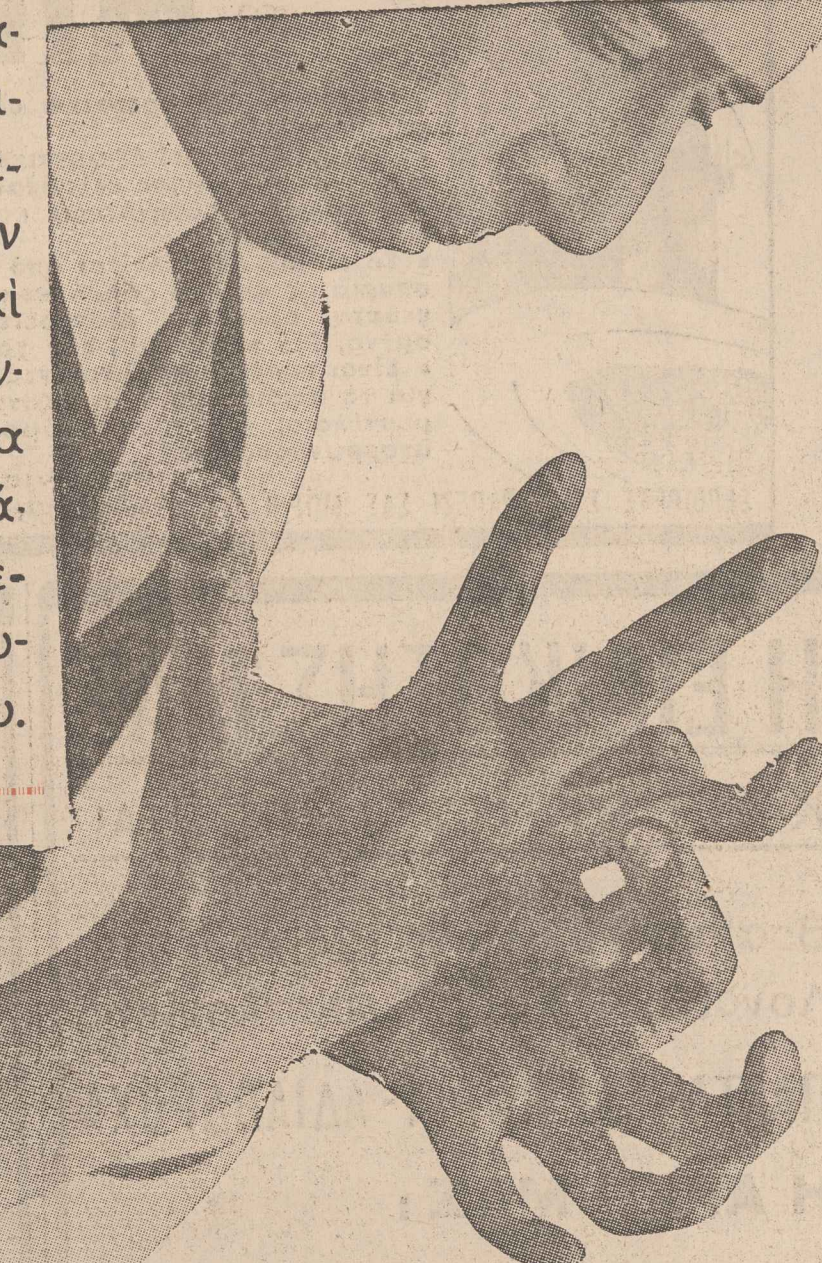
Μία σκηνή στὸς δρόμους τᾶς Μαδρίτης: Ἀνταλλάσσόμενοι αἰχμάλωτοι περνεῖν μὲ δεμένα μάτια γιὰ νὰ μὴ δύν τὰ ἐχθρομαχικά ἔργα

νοιοῦν ὁλίγας ὥρας καθὲς μέρα γιὰ νὰ
διανεύωνται—ἐπὶ ἡ προσαγωγή δελτίου
—ἐλαττώσας μερίδας τροφίμων. Ἐννο-
εῖται πῶς οἱ πελάται δὲν ἱκανοποιού-
νται πάντοτε. Καὶ πολλοὶ φεύγουν μὲ
τὴν χείρα ἀδρανῶς, γιὰ τὸ κατὰστημα
δὲν ἴπαι ἐπαρκῶς ἐφοδιασμένοι—ἡ γι-
ατὴ ἡ οὐρὰ τῶν ἀναμενόντων ἴπαι πολὺ
μεγάλη.
Εὐτυχισμένοι εἶνε οὗτοι ἔχον καπν-
ὸν διὰ τὸν τοῦ εἰς τὸ μέτωπον. Τότε ἔ-
κείνος προτινᾷ καὶ τοὺς στέλλει κατὰ
ἀπὸ τὸ σχετικὸς πλοῖστον αὐστηρίων
του. Χαρακτηριστικὸν τᾶς καταστάσεως
εἶνε αὐτὸ ποὺ ἀκούει κανεὶς εἰς δύν
τὰ στόματα:
—Οἱ τίμοι ἀνθρώποι ἀναγνωρίζον-
ται εὐκολά: εἶνε ἐκείνοι ποὺ ἔχασαν
τοὺς δολάρια τοῦ 10% τοῦ δόρατος τῶν
ἀπὸ τὸ 1936!...
Παρ' ὅλην ὅμως αὐτὴν τὴν πείναν, ὁ
Ζωολογικὸς Κήπος τᾶς Μαδρίτης διατη-
ρεῖται ἀκόμα ἀνοιχτός καὶ καθὲς μέρα
εἶνε γεμάτος ἀπὸ ἐπισκέπτες. Βέβαια
οἱ ἀνταναγκασμένοι τῶμας τοῦ ἀποφ-
εῖν ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀρᾶ-
σιν, ἀλλὰ οἱ μικροὶ τῶν πιστῶν φι-
λοῦν—τὰ παιδιὰ—δὲν τοὺς ἀρίουν. Πη-
γαίνουν ἐκεῖ καθὲς ὥρᾳ καὶ τοὺς προσ-
φέρουν ὅτι ἡμποροῦν...
Ὁ τελευταῖος μεγάλος δορυφορὸς
τᾶς Μαδρίτης ἐλαβε χώραν τὸν θά-
ντον τᾶς 2ας Νοεμβρίου. Ἀρχιστὰς ἐν-
νέα καὶ τέταρτο καὶ σταμάτησε κατὰ
τὰς δέκα. Ὑστερὰ ἐξαρχίσε κατὰ
τὴς δέκα καὶ μισή, γιὰ νὰ τελειώσῃ ὁ-
ριστικὰ στὴς ἐνδεκα. Ἐξακόσιες πε-
νήντα βόμβες ἐπέσαν ἐκτὴν τᾶς θραυ-
πᾶν στὴν ἐπὶ τᾶς προετοιμασίας.
Κατὰ σύμπτωσιν τὸ ἴδιον θάνατον ὁ
ἀντιπρόσωπος τᾶς Ἑρυθρᾶς Διεθνούς

Βοηθεία, ποὺ συνεστίασαν εἰς τὴν
Μαδρίτην, εἰγαν προσκληθῆ εἶνα
δείκνουν. Ὁ δορυφορὸς εἶνε μόλις
τὸ δειπνὸν εἶναι ἀρχίζεαι καὶ εἶνε σερ-
βιρσὴ τὸ πρῶτον πιάτο: φακὴ. Μία
δοχὴα ποὺ ἔπαιε πᾶσι σὲ τῶματὶ τὰ
ἐπῆμε δὲα κυρολεπτικὰ σαλάτα, σκο-
τὶ ἡ οὐρὰ τῶν ἀναμενόντων ἴπαι πολὺ
μεγάλη.
Εὐτυχισμένοι εἶνε οὗτοι ἔχον καπν-
ὸν διὰ τὸν τοῦ εἰς τὸ μέτωπον. Τότε ἔ-
κείνος προτινᾷ καὶ τοὺς στέλλει κατὰ
ἀπὸ τὸ σχετικὸς πλοῖστον αὐστηρίων
του. Χαρακτηριστικὸν τᾶς καταστάσεως
εἶνε αὐτὸ ποὺ ἀκούει κανεὶς εἰς δύν
τὰ στόματα:
—Οἱ τίμοι ἀνθρώποι ἀναγνωρίζον-
ται εὐκολά: εἶνε ἐκείνοι ποὺ ἔχασαν
τοὺς δολάρια τοῦ 10% τοῦ δόρατος τῶν
ἀπὸ τὸ 1936!...
Παρ' ὅλην ὅμως αὐτὴν τὴν πείναν, ὁ
Ζωολογικὸς Κήπος τᾶς Μαδρίτης διατη-
ρεῖται ἀκόμα ἀνοιχτός καὶ καθὲς μέρα
εἶνε γεμάτος ἀπὸ ἐπισκέπτες. Βέβαια
οἱ ἀνταναγκασμένοι τῶμας τοῦ ἀποφ-
εῖν ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀρᾶ-
σιν, ἀλλὰ οἱ μικροὶ τῶν πιστῶν φι-
λοῦν—τὰ παιδιὰ—δὲν τοὺς ἀρίουν. Πη-
γαίνουν ἐκεῖ καθὲς ὥρᾳ καὶ τοὺς προσ-
φέρουν ὅτι ἡμποροῦν...
Ὁ τελευταῖος μεγάλος δορυφορὸς
τᾶς Μαδρίτης ἐλαβε χώραν τὸν θά-
ντον τᾶς 2ας Νοεμβρίου. Ἀρχιστὰς ἐν-
νέα καὶ τέταρτο καὶ σταμάτησε κατὰ
τὰς δέκα. Ὑστερὰ ἐξαρχίσε κατὰ
τὴς δέκα καὶ μισή, γιὰ νὰ τελειώσῃ ὁ-
ριστικὰ στὴς ἐνδεκα. Ἐξακόσιες πε-
νήντα βόμβες ἐπέσαν ἐκτὴν τᾶς θραυ-
πᾶν στὴν ἐπὶ τᾶς προετοιμασίας.
Κατὰ σύμπτωσιν τὸ ἴδιον θάνατον ὁ
ἀντιπρόσωπος τᾶς Ἑρυθρᾶς Διεθνούς

Τὸ ...λωποδυτικὸν Πανεπιστήμιον τᾶς Ἑλβετίας

ἐκεῖ ὅπου «κα-
θηγητῆς εἰδι-
κός» καὶ ἐπιμε-
ληταῖάναλύνουν
ποιὰ εἶναι καὶ
πῶς ἀποφεύγον-
ται τὰ «κόλπα
τῶν πορτοφολά-
δων» τοῦ διε-
θνοῦς λωποδυ-
τικοῦ Πανθέου.

Τὸ κέλεο τᾶς...σεσχρᾶς συζητήσεως.

φύσσεως πορτοφολάδων ποὺ συρροῦν
στὴν Ἑλβετίαν, ἐκτέλεσθαι νὰ χρησιμοποι-
ποῦν ἄλλο μέσον, νὰ προσφύγῃ δηλα-
δὴ οὐχ εἰς τὰ αὐτὰ—δεδομένου ὅτι
οἱ συμβουλῆς τᾶς μπαίνουν ἀπὸ τὸ ἐνα-
τοφολάδων παρὰ τᾶς ἀστυνομίας τᾶς Ἑλ-
βετίας, τᾶς Γαλλίας καὶ τᾶς Ἀγγλίας
καὶ μόνον ἐπὶ τᾶς «συντάξεως»—ὅπο
μοσφιν προγράμματος θεατρικῆς παρα-
στάσεως. Θεάτρον Ποικιλιῶν—τὰ
«κούρ» τὰ μαθητὰ τὸ ποὺ
διδάσκει τώρα μὲ καταλη-
κτικὴν συρροήν... μαθητῶν
(εἰσερχομένων εἰς τὰς πα-
ραδόσεις μόνον ἐπὶ τᾶς ἐπι-
λεῖξαι εἶνε τῶν εἰσοδῶν πε-
σοποικητικῶν ταυτότητος θε-
ωρημένων ἀπὸ τὴν ἀστυνο-
μίαν καὶ διαπιστοῦντος τὴν
ἀπόλυτον ἐντιμότητα τοῦ ἐ-
πιφερόντος) εἰς τὸ παραδ-
εῖν καὶ μοναδικὸν ἀνὰ τὸν
κόσμον Ἀλωποδυτικὸν αὐτὸ
Πανεπιστήμιον τᾶς Λωζάν-
νης.

Τὸ κέλεο τᾶς...σεσχρᾶς συζητήσεως.

Φυσικὰ ὁ κ. καθηγητῆς
τᾶς...λωποδυτολογίας ὁ Σολτ-
τιερ αὐτὸς, πληροῦνται ἀπὸ
τὸν προϋπολογισμὸν τᾶς ὁ-
μοσπονδιακῆς Κυβερνήσε-
ως ἡμερησίως, ἀνάλογος δὲ
ἀμειβόμεναι μὲ εἰδικὰ ἐπι-
τὴν πὶ καλὰ φυλαγμένη τᾶ-
πὴ χορῆς νὰ πάσῃ μυροδιδ-
ἀντικῆς πόλεως, τὸ θῆμα
του. Τὸ ἀνδρείκελλο στὴς
τοσέπες τοῦ ἔχει ὁρολόγι,
πορτοφολί, κλειδιά καὶ ἄλ-
λα τέτοιον εἶδος ἀντικειμέ-
να ἀπὸ τὰ ἀποτελούντα τὴν
συνήθη λείαν τῶν λωποδυ-
τῶν καὶ ὁ καθηγητῆς μὲ τοὺς
ἐπιμελητὰς τῶν δεινῶν, εἰς
τοὺς...«φοιτητὰς» κοινὰ
πῶς δὲ αὐτὰ μπορεῖ νὰ γί-
νουν ἀπὸ τᾶς προφυλασσόμε-
νες τοσέπες μὴ ἀνδρείκελλο, ἂν καὶ
ἐν τοῦτοις μὲ δῖχον πυκνὸν ἡλεκτρικῶν
συρμάτων τοῦ γυμνασίου τοῦ καθενὸς ἀπὸ
τὰ ὅποια φθάνει διὰ νὰ ἀναγῇ ἐνα φῶς
ἡ μὲ ἐνα κομποδυνάμει νὰ εἰδοποιήσῃ
περὶ τᾶς κλοπῆς. Ὁ «καθηγητῆς» ἀ-
δειάζει τᾶς τοσέπες τοῦ ἀνδρείκελλο
καὶ νὰ προκίνηται καμμία μέσων εἰ-
δοσις εἰδοποιήσεως καὶ οἱ «φοιτητὰς»
ὀλοῦν πῶς ἐνα καλὸς λωποδυτῆς
μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ θῆμα νὰ τοὺς
γυμνασίου χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῇ.
Παρακολουθοῦντες τὸ «κράδμα» μαθαί-
νουν τὰ «κόλπα», ὅπως νὰ φυλάσσονται
ἀπὸ τὸν ἴδιον, νὰ ἀντιλαμβάνονται
δυνάμειν ἐγκρίσεως τῶν λωποδυτῶν ἐ-
πιχειροῦνται ἐνα-
τίον ἄλλου θῆματος,
ὅπως νὰ προκαλέσῃ
τὴν σύλληψιν του.

Τὸ κέλεο τᾶς... «φωτιᾶς»
παιδευόμενον περνοῦν σὲ ἀπείρους δι-
ασκόλιον κεφάλαιον τᾶς ἐκπαιδεύσε-
ως, εἰς τὴν ψυχολογίαν τᾶς λωποδυ-
σίας, εἰς τὸ πῶς δηλαδὴ ἐπιτυγχάνεται
ἡ σύγκρισις τοῦ θῆματος, πῶς ὁ λωπο-
δυτῆς ἐπιτυγχάνει μὲ διάφορα κόλπα
νὰ προκαλέσῃ παρὰ τὸ θῆμα τὴν εὐ-
νοίαν γιὰ τὸ κόλπο τοῦ ψυχολογικῶν
κατάστασιν (ἀσχημάτω, σύγκρισις, ἀπο-
κρίσις τᾶς προσοχῆς τοῦ θῆματος ἀλ-
λοῦ κτλ.).
Τὰ διδασκόμενα «κόλπα» εἰς τὸ Πανε-
πιστήμιον εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα.
Εἶνε πρῶτον τὸ κόλπο τᾶς... «σφα-
ρίδας». Συνίσταται εἰς τοῦτο. Ὁ λωπο-
δυτῆς ἐπιστρατεύει τὸ θῆμα του καὶ τὸ
προσκαλεῖται κατὰ... μέσων, ὁμοῦν
ἐν ἀδύνατον σφοδρῶς ἐπὶ ἑξῆς τᾶς
ψυχολογικῆς. Ὅταν δεσφῇ ἀντι-
δρᾶσιν ἀπέναντι τοῦ μὴ μίαν θύειαν κί-
νησιν πρὸς ἀπόστασιν μπροστὰ του, ὅπως

Τὸ κέλεο τᾶς...«κλειδοποῦς»

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν εἶναι φαί-
νεται ὁ παράδοξος τῶν λω-
ποδυτῶν, πορτοφολάδων πᾶ-
σι φῶσος, εἰδικότερος
καὶ... δεξιότητάς. Ὁ λόγος δὲν εἶναι
βέβαια ὅτι δὲν λειτουργεῖ καλὰ ἡ ἀ-
στυνομία—διότι ἡ Ἑλβετικὴ ἀστυνο-
μία εἶναι μία ἀπὸ τᾶς καλλίτερας τοῦ
κόσμου—ἀλλὰ ὅτι εἰς τὴν Ἑλβετίαν,
χώραν τοιούτου χειμωνιάτικου καὶ
καλοκαιρινοῦ, ὁμοῦν καὶ ὅλον τὸ
ἔτος ὁ περιηγητῆς. Περιηγητῆς ὅμως
σημαίνει γενικῶς ἀνθρώπος ἔχον ὁ-
ποσδήποτε παραγεμισμένον περισκεῖον
ἀπὸ τὸν συνήθη, τὸν κοινὸν ἀντὶν, τὸ
πορτοφολί του καὶ συνεπὲς ἐνα εἶδος
μεγαλῆς γιὰ τὸν πορτοφολά. Ἰδὸν τὸ
μυστικὸν τᾶς συστημιακῆς καὶ ἀφθό-
νους προμηθειῶν τῶν λωποδυτῶν τᾶς...
ἐκείνη γιὰ τὴν Ἑλβετίαν, εἰς τὴν

ὅπου σὺν ὅσον ἐν περὶ αὐτῶν, τόσο πε-
ρισσότερον κατ' ὅσον καὶ ἐνὸς ἀλλοτέρου
μποροῦν νὰ εἰδῶνται εἰς τὴν ὁρίαν
χώραν, ἐπειδὴ ἡ Ἑλβετία, ἔχουσα τὸν
τοιοῦτον ὡς ἐθνικὴν σηματικότητην
βιομηχανίαν, εἶναι ἀπὸ ἀποφῶς νομο-
θεσίας σχετικῆς μὲ τὰ διαβατήρια, ὁ-
λας σχετικῆς μὲ τὰ διαβατήρια. Ἡ τέτοια συρροὴ
λωποδυτῶν ἐδημιούργησε διὰ τὴν Ἑλ-
βετίαν ἀστυνομίαν μέγα πρόβλημα ὅ-
σον ἀρᾶς τὴν ἀποτελεσματικὴν καὶ
πρωτοπόρην ἐξουδετέρωσιν τῶν, τόσο
περισσότερον, κατ' ὅσον πραγματικῶς ἀ-
πεδείχθη εἰς αὐτὴν ἐπιτυχῶς «προσφύ-
γῃς» εἰς τοὺς λωποδυτὰς μάλλον καὶν πᾶ-
σι καλὸν ἔκαναν. Πράγματι, ὁ ἀνθρώ-
πος, βλέποντες ἀπὸ τᾶς μέρᾳ ὅπου συνή-
θως εἶναι συνωστισμός καὶ ὅπου κατὰ
πρωτοπόρην ἔχει κινήσιν ἐπιβεβλημένη ἡ
ταπεινὰ μετὰ τὴν συμβολὴν «προσφύ-
γῃς» εἰς τὴν Ἑλβετίαν, εἰς τὴν

ταὶ ἐκτὴν τᾶς στιγμῇ νὰ φέρουν αὐτο-
μάτως τὸ χεῖρ τους στὴν τσέπην ποὺ ἔ-
χουν πάντα νὰ... ἐκρηγνάζουν
καὶ νὰ λητμονοῦν τὴν σὸστασι τᾶς ἐπι-
γραφῆς, οὕτως ὅστε ἐν τελευταίᾳ ἀνα-
λύσει ἡ ἐπιγραφὴ χρησιμεύει μόνον διὰ
νὰ διδῇ εἰς τοὺς λωποδυτὰς τὴν ἐνέ-
ργειαν νὰ ἀντιλαμβάνονται ἀπὸ τᾶς αὐτο-
ματῶς αὐτῆς κινήσεως τὸν μελλοντικὸν
τόνον θῆματον, ὅς ποῖα τοσέτη ἐκείνος
ἔχει τὸ λεπτὰ του, δηλαδὴ ποῖαν ἀστυ-
νομίαν τᾶς πρὸς νὰ... ἀμειβόμεναι
πορτοφολά διὰ νὰ... μὴν πᾶν χαμένος ὁ
κ ὁ π ο ς τ ο υ.

Ἡ πείρα ὁδηγῶσα τὸν ἀστυνομίαν
εἰς τὴν διαπιστοῦσιν οὐτὶ ὁδηγεῖ, τα-
μᾶλλας καὶ συντάσεις δὲν ὀφείλουσιν πο-
λὸ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τᾶς «συνεργα-
σίας τῶν κοινῶν», χωρὶς τὴν ὅποιαν ἀ-
ποδείξει περίπου ἀδύνατος μὴ δραστή-
κῃ ἀποληττικῇ ἀναγκάσει τῶν πόλε-
καὶ θγαίνον ἀπὸ τὸ
ἄλλο αὐτὶ τῶν πο-
λιτῶν—ἀλλὰ ἐπὶ
μᾶλλον τὸ κοινόν.
Εὐκαίρως νὰ διδάξῃ
ἐκπαιδευτὴς εἰς τὸ
κοινὸν τὰς μεθόδους
τοῦ λωποδυτικῶν...
ἐπαγγέλματος. Πρὸς
τοῦτο ἰδρυθῇ εἰς
τὴν Ἑλβετίαν—συγ-
κεκριμένως εἰς τὴν
Λωζάννην μὲν οὐ ν
πρῶτον—εἰδική...
σχολὴ λωποδυσίας,
ὅπου ὅμως βέβαια
δὲν διδασκάνται οἱ
λωποδυτῆς πῶς νὰ
κλέβουν, ἀλλὰ οἱ θέ-
λοντες νὰ γὰ μόνον
πολιτὰς ποὺ πρέπει
νὰ φυλάσσονται ἀπὸ
τὰς τερτίπας ποὺ με-
ταχειροῦν τ α ἰ ο ἰ
«πικ πακέτ», ὅπως λέγονται οἱ πορτο-
φολάδες ἀγγλιστὶ ἡ μάλλον διενδῶν.
Τὰ μαθητὰ εἰς τὸ πρωτόκτιον αὐτὸ
εἶναι σίγουρα τὸ περισσότερο τῶν
κόσμον—πανεπιστημίων ἔχον τὴν μο-
ρφήν πραγματικῆς «σχολῆς» κοινῶν.
Ὅστις, διδασκόμενος μὲ εἰδικὰ σπινθη-
ρὰ ἀπὸ ἐκείνους τῶν περιηγητῶν
ἀπὸ τὴν διεθνῶν τῶν περιηγητῶν
δεξιότητων τᾶς θαυματουργίας ἀνὰ
τοὺς δύο κόσμους, οὕτως ἀντιπεριβή-
τον ὅσον τᾶς ταχυδακτυλουργίας, θαυ-
μασθέντες ἀπὸ τᾶς σκηρῆς τῶν περιη-
γητῶν μυστικῇ γοῇ τοῦ κόσμου, τοῦ
Σολττιερ. Σημειώοντες οὐτὶ ὁ Σολττιερ
αὐτὸς, τοῦ ὁποῦν τὰ δάγματα ἔχουν ἀ-
ποδείξει φανερώς, πᾶσι εἰδικῶν ἐκ-
παιδευτῶν, εἰς τὰ κόλπα τῶν διεθνῶν πορ-
τοφολάδων καὶ τὴν πὶν ἀποκρυφῆ καὶ

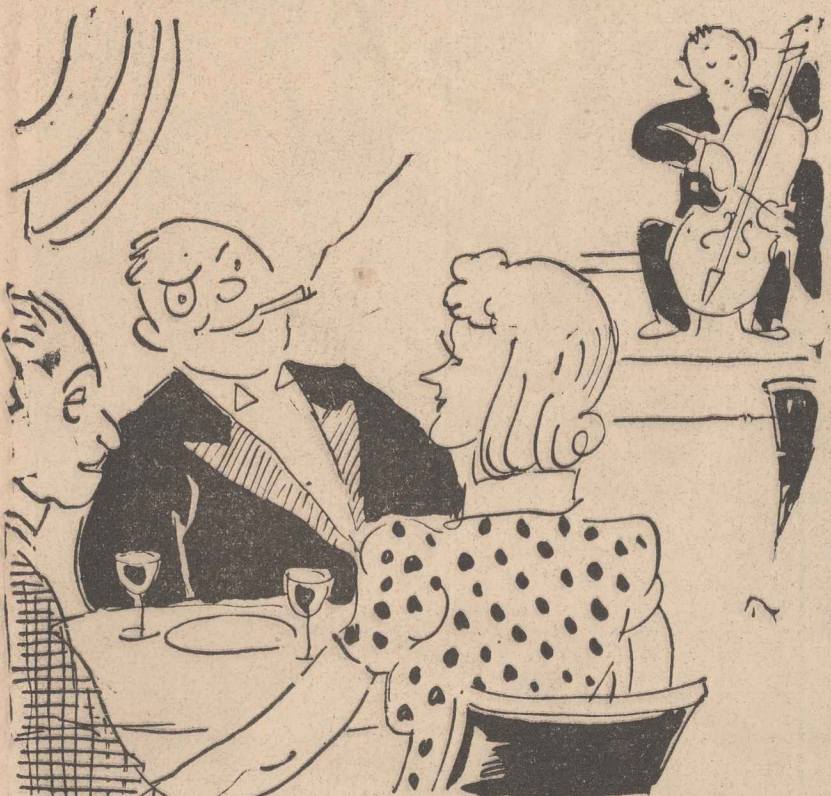
μυσθία καὶ οἱ... ἐπιμελητὰς του, οἱ εἰ-
δικῶς διὰ τὰ καθήκοντα τῶν βοηθῶν
του στὴν παρασκευή καθηγητῆς προπα-
δεύοντες ἀστυνομίαν.
Τὰ μαθητὰ εἶναι πολλὰ καὶ διάφο-
ρα. Πρῶτον—ὅπως προαναφέρθη περὶ
τῶν δεινῶν—εἶναι ἀπὸ τᾶς ἐκπαιδευ-
σῆς καὶ σχετικῆς μὲ τὴν ἐκπαιδευσιν, τὴν
δεξιότητάν τῶν πρὸς τὸ ψάψιν τᾶς τσε-
πῆς ποὺ πρέπει νὰ ἔχουν τὰ δάγματα
τοῦ πορτοφολά. Ἐνα εἰδικὸν ἀνδρείκελ-
λο μὲ ποικίλους ὅσον καὶ σφοδρὰ τὴν
ἐγκατάστασιν ἡλεκτρικῶν κομποδυνά-
μειν μικροσκοπικῶν, λητῶν στὴς τσε-
πῆς, ἐπιτρέπει νὰ γίνεαι ἡ κατάδειξις
τοῦ τοῦμας κατὰ τὸν ὅποιν ἐνα πορ-
τοφολά δὲν δύναται ἀποκρυφῆ καὶ
νὰ «κλεισθῇ» καὶ τὴν πὶν ἀποκρυφῆ καὶ

Οἱ «φοιτητὰς»
ἀποκρίνεται ἐπὶ ὁ-
μῶν μόνον θεωρη-
τικῶς διὰ τὸν ἐπι-
δεξιότητων τοῦ κα-
θηγητοῦ. Εἰς τὴν
ἀστυνομίαν
τοῦ ἐπὶ τὸν διορι-
σμάτων αὐτοῦ τοῦ
εἶδους, ὅπως νὰ
μαθαίνον τὴν θὰ
«εὐκρίτητα» καὶ ἔ-
λαττα αὐτὴν ποῖ-
καλῶς δάγματῶν
καὶ πῶς γίνονται
τὰ δάγματα «εὐ-
κρίτητα» καὶ
ποῖα καὶ οἱ

Τὸ κέλεο τᾶς...«κλειδοποῦς»
καὶ τὴν πὶν ἀποκρυφῆ καὶ

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΑ ΡΕΒΕΓΙΟΝ

Πρέπει ασφαλώς να μη και στα ελληνικά λεξικά ή νέα λέξεις. Δεν είναι πλέον ξενική, όπως ήταν πρό καιρού. Είναι τώρα καθάρως ελληνική και ως λέξεις και ως έθιμοι.

«Ρεβγιόν» και τα παραγώγα της: Ρεβγιονάρω, ρεβγιονοστής, ρεβγιοννίδιον, ρεβγιοννοκαυγός και τα τοιαύτα.

Ασφαλώς, δεν υπάρχει λαός στον κόσμο πιο πολύ έτοιμος να θαυμάσει ξένες λέξεις και έθιμα από τον ελληνικό.

Έτσι, το «ρεβγιόν» ή δλονυκτία της παραμονής των Χριστουγέννων στη Δύση, έπολιτο-γραφηθήκεν ως έθιμον ανατολικό.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Όλολευκοι τριγύρω οι κόμποι
Από το χιόνι το πυκνοστρωμένο
Χαλί, βελούδινο, λευκό, που λάμπει,
Από έναν ήλιο ανοιξιάτικο και φλογισμένο!
Ίσως χθές χιονίζε και σήμερα
Το θεϊκό χαμόγελο στον ούρανο, πλανάται
Κι' είν' όλα άμορφα και ήσυχα και ήμερα...
Χριστός γεννιέται!...

Πέρα, στην άκρη του βουνού,
Έκεί που πέφτουνε τα πέπλα τ' ουρανού
Το μακρυνό ξωκλήσι περιμένει
Νάρθη παπᾶς να λειτουργήσει,
Και ή καμπάνα δεν έρχεται στο μακρυνό ξωκλήσι,
Και ή καμπάνα του δεν είναι μοθημένη
Αντίλαλο χριστουγεννιάτικο ν' αφήνει...

Παντού άπλώνεται έρημιά! Κι' ενώ ή μέρα σβόνει
Από τὰ βοσκοτόπια του τ' αλουργιά
Ένας τοσομάνος με τ' ανάρια του περνά
Και στέκεται μισό λεπτό, χωρίς να καταλάβη
Γιατί, ...και δίγως σκέψι του καμιά,
Μέσ' στο ξωκλήσι, μπαίνοντας, ένα κερί ανάβει...
Λύνει και της καμπάνας το σχοινί
Και ή γλυκειά της ή φωνή
Αντηλαλεί στην έρημιά!...
Τò θεϊκό χαμόγελο, στον ούρανο πλανάται
Χριστός γεννιέται!...

ΓΙΑΝΝ.

εορτάζεται δλονυκτίως επέτειος θρησκευτική ή γέννησις του θεανθρώπου με έκπαισμιους άφρόδους καμπανίτου, και κανονικά βήματα λάμπεθ-ού, ώκι!...

...
Ρεβγιόν άριστοκρατικό. Οι κυρίες μισούντες στις τουαλέττας, κλεισμένοι έρμητικώς στα φράγκα τους οι κύριοι. Πρόσωπα βαμμένα και ζωηρά οι κυρίες. Νυσταγμένα και βλοσυρά οι κύριοι.

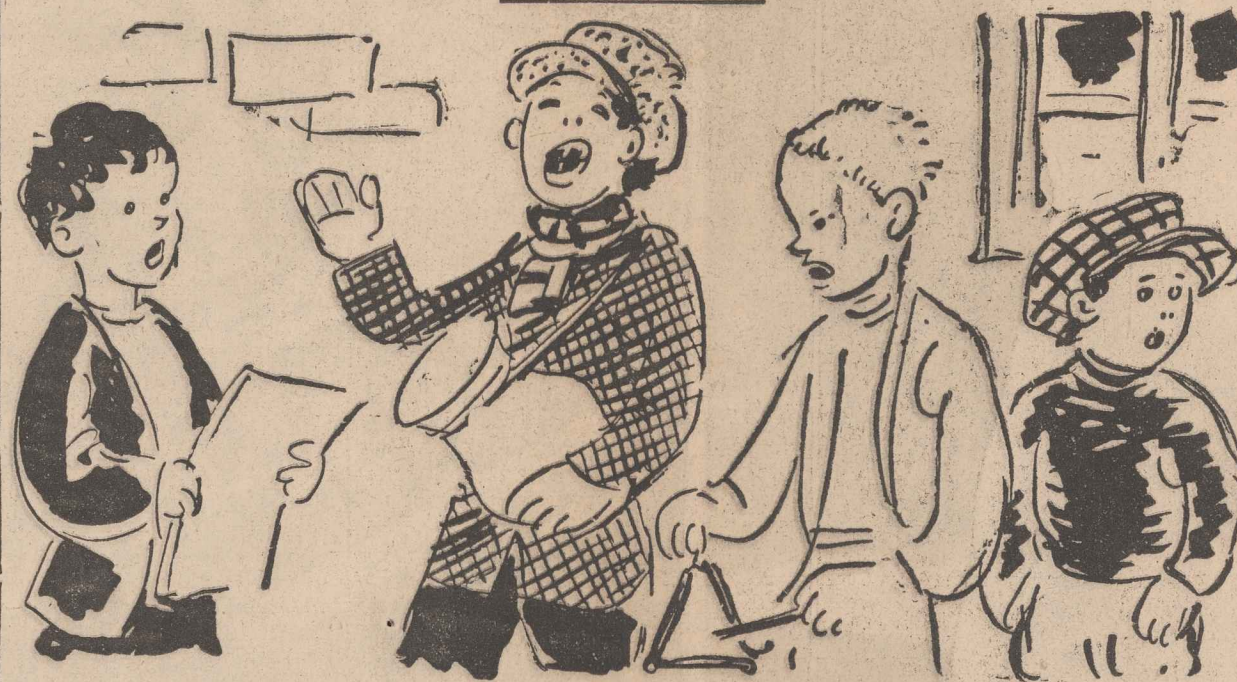
Τò τροπέζι στρωμένο με άσπλου λευκότητας τραπεζομάνδηλο. Κολαροστές της ώρας οι πετατές. Άφθονα λουλούδια. Χαλιάρι, ζαμπόν, σαμπάνια. Γαλλοπούλες —τρουφές— ροδοκόκκινες περιμένουν να ξεκοκκαλίσουν από αμφοβόλους λουδο-βίκους και παρδαλές μαρκήσιες.

— Η κουβέντα δίνει και πέρνει: — Κέλ φατίγκ!... — «Ω! μά σεγ!... Σε βοδ κι ντι τ' σελά; Κι' εγώ που έπεγίμενα ένα γογγύ μαζύ σας...» — «Ω! όχι!... όχι χορό! Δώστε μου καλύτερα ένα τσιγάρο. — Βουαλά!...»

Καπνίζει ή «ρεβγιονάρισσα», κοσμική και λιμφοτική ύπαρξις. Καπνίζει και τραβάει βαθειά κάθε ρουφιτιά του τσιγάρου της με θριαμβική μυστακοφόρου ένθεορτωτό. Σε μία γωνιά, σ' ένα συνονθύλευμα μαξιλαριών που άποτελούν «νιγβάν» λαμβάνει χώραν χριστουγεννιάτικη έρωτική έκμυστήρευσις: — Ζέ βοζ αϊ! — Έλάτε δά! Σήμερα δεν λέ-

ΤΑ ΚΑΛΛΑΝΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Καλήν έσπέραν άρχοντες...

Καλήν έσπέραν άρχοντες, αν είναι όρισμός σας Χριστού την θείαν γέννησιν να πώ στ' άρχοντικό σας

Καλήν έσπέραν άρχοντες, του κόσμου λαχουροί, Χριστός γεννιάται σήμερα

Είναι οι ήμέρες πονηρές και δύσκολοι καιροί, Γι' αυτό πρέπει να έντείνετε και τους έξοπλισμούς σας!

Καλήν έσπέραν άρχοντες, μην είσαστε δειλοί, Άρχίζου να μαλώνουνε οι Γάλλοι κ' οι Ιταλοί! Χριστός γεννιάται σήμερα, αυτό καλά τò ξε-
ρετε,
Μά ή Ειρήνη πάληωσε και πια δεν υποφέρεται. Αφήστε την στο διάβολο να πάη τέτοια Ειρήνη! Αφού τò λέγουν κι' αϊ Γραφά, πώς πόλεμος ββά γίνη!...

Πληθος άγγέλων ψάλλουσι, όπως και σ' άλλα χρόνια

Πώς είναι όλοι πάνοπλοι με μπόμπες και κανόνια!

Καλήν έσπέραν άρχοντες, βαράτε με μανία, Στην Κίνα ό κόσμος σφάζεται και εις την Ι' Ισπανία.

Έκ της Περσίας έρχονται τρεις Μάγοι με τὰ δώρα

Αλλά μαθαίνουνε κι' αυτοί πώς ώρα με την ώρα

Τόν κόσμο τόν έπαπειλεί καταστροφή μεγάλη,

Και ξαναφεύγουν άναυλα για την Περσία πάλι. Καλήν έσπέραν άρχοντες, αν είναι όρισμός σας, Άλλ' όμως δεν όρίζετε και σεις τò σπιντικό σας. Γιατί, όπως πάμε σήμερα, για λόγους πολι-
κίας,
Ζητάνε οι Αιγύπτιοι τρεις πόλεις Βραζιλίας, Ευπιάνε οι Μεξικανοί με τούτα και με κείνα, Και θέλουν, σώνει και καλά, πεντέξη πήξης Κίνας.

Παντού όρέξεις άρχοντες, που είναι άνεκτα! Και συζητούν οι άρχοντες και συζητεί ή ΚΤΕ!...

Χριστός γεννιάται σήμερα εν Βηθλεέμ τη πόλει Έν τούτοις έξοπλίζονται νόχτα και μέρα δλοι Κι' ενώ σιγοφηνόμαστε σε όποιο καμίνι Έν τò σπινταίω κοιτάει ή άτυχη Ειρήνη... Πληθος άγγέλων ψάλλουσι, με γαία της και ή γαρά της

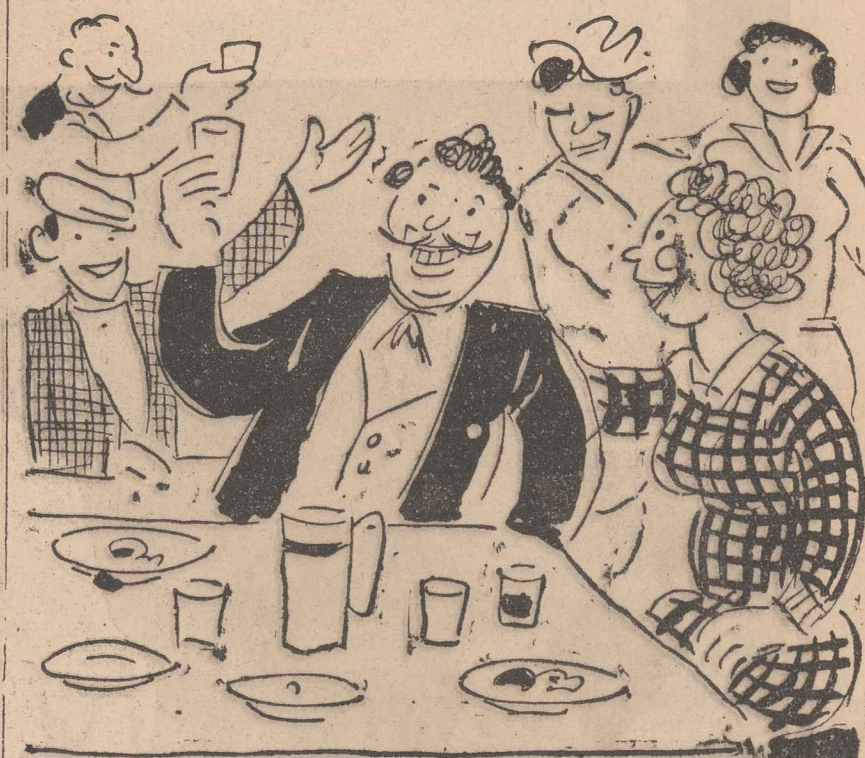
Πώς δυστυχώς έγέρασε και δεν περνά ή μο-
γιά της
Ότι ό κόσμος πάνοπλος, τόν κόσμον υποβλέπει Και όλοι μπόμπες έχουσε —σ' κάθε μία τους τσέπη...

Καλήν έσπέραν άρχοντες... Κυττάξε τί θα γίνη Γιατί αν έρθη ξαφνικά, κακό πόλεμο δίνη, Θέλοντας και μη θέλοντας, έλπιδα δεν μάς μένει,

Καλήν έσπέραν άρχοντες και είμαστε χαμένοι!

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΛΑΪΚΑ ΡΕΒΕΓΙΟΝ

βιάρι, άπουσιάζουν οι τρούφες από τη γαλλοπούλα. Η γαλλοπούλα όμως δεν άπουσιάζει. Γαλλοπούλα ή χριστουγεννιάτικη γαλλοπούλα ή πατροπαράδοτη είναι παρούσα και ξεκοκκαλίζεται μετά θορύβου και έκπρησ-
κροτήσεων, λόγω χριστουγεννι-
στικού ενθουσιασμού, κάποιου «ρεβόρβερου» του άσκη της πα-
ρέας!

— Χριστός γεννιάται σήμερα! — Χριστέ μου!... Όχι άμάν κι-
ας φέξη!... — Μπα! μπα! — Παναγία μου, βόηθα. — Κρόν το Μπαώ!... — Τι λες μάννα!... Έν Βηθλεέμ, τη πόλει... Μπού! Μπού! — Θανάσινα, βάλε κρασί... — Κρασί!... Αμέσως. — Την γέννησιν σου Χριστέ ό Θεός ήμών... — Βρέ παιδιά δεν λέμε και κανένα άλλο τραγούδι; — Τά κορίτσια! Τά κορίτσια να τραγουδίσουν.

Και τά κορίτσια, της οικου-
νίας άρχίζουν, με βραχνή και
φάτα φωνή: — «Θά σπώ τò μυστικό μου και τόν πόνο τόν δικό μου...»

Τò χριστουγεννιάτικο γλέντι της παραμονής συνεχίζεται. Ρεβγιόν με τὰ όλα του!...

Υπάρχουν όμως και πολλοί που δεν έπιθυμούν να ρεβγιον-
νάσουν στο σπίτι.

Είναι οι έξτρα-σόνιμ. Αυτοί θά πάνε στην Άρτζεντίνα, στη Μέντια-Λούξ, στη Μονιάρτρη, όπου το ρεβγιόν συνεχίζεται α-
πό «σούπε» όποιαδήποτε και άλμυρώτατον εις την τιμήν.

— Λίγα φρούτα παρακαλώ και μια μπουκάλια κρασί, παραγγέ-
ντε εις την Μονιάρτρη φερ' εί-
πείν...

— Σήμερα κύριε σεβρίβριε μό-
νο σουπέ. Είναι ρεβγιόν.

Ρεβγιόν για τόν Παπαδόπου-
λο της Μονιάρτρης, σημαίνει ό-

ποχεωτικών σουπέ για δσους θά μπούν στο μαζαγί του.

Σουπέ; Μαάλιστα. Τò μενού του σουπέ, υπερβάλλει τὰ πράγμα-
τα. Ένα γλαρό νεράκι υπόπτου γράματος, τò άποκαλεί κουκου-
μια ή α' έσπαλάριον, μία ξερή φτερούγα γέρικου κόκορα, την άποκαλεί ντεντόν ροτί ή λά φρανσάξ. Ντεντόν-ροτί!... Άλ-
λά κανένα δεν ρωτεί γιατί τò «σουπέ» άποτελούμενον από τὰ ανώτερω κατασκευάσματα πλη-
ρώνεται δρασμός τριακοσίας!...

Έδώ ένας νυσταγμένος ντιζερ περιφέρει τη θλίψι του. Νομίζει ότι είναι άρσενος, Καζανόβας, ό νεώτερος, ό καλύτερος, ό ντιζερ κυττάζει τις γυναίκες σάχ θύμα-
τά του.

Συγγνώμη τραγουδιέ, έρευ-
νών με συμπαιθητικό ζήτησαν μάτι τας προθέσεις των θαμώνων ενθ' πλησιάζει στα τραπεζάκια. Άραγε θά συγκινηθί ή καρδιά; Άραγε θά θέλη ή κυρία και άλλο τραγούδι; Ζήτημα τάσις είναι, ζητήμα ταιγικονι-
ας ή γαλλοποιίας τού καβαλλί-
ερου! Άχ! τι εύσκολα που βγαί-
νει τò πενηντάρι!...

Ό κόσμος ρεβγιονοφάει. Ένα άκροντερό φουστάνι και έσορι σκάνει, ένα σασόφωνο κλαίει άγνομαχητά. Έσπράζονται αϊ ατάτα τού Χριστού την γέννην!...

«Ωρα 4 πρωινή! Όλο, αυτό οι ρεβγιονοφάρτες φρακον-
φόροι και μη, καταφεύγουν σ' ένα γαλλοκατοπιέλιον διασκε-
νουν. Ένα γάλα ζεστό, μία τσιγκατιά, ένας παφές, τούς καίει και συγγενίζονται με λαϊ-
κούς από τò μεθούσι τους άρι-
στοκράτες από τη λιμφοτική τους υελαγχολία.

Σήμερα εοχρηστησάνε. Αύριο Χριστούγεννα, δά κομούνται δ-
λη τη μέρα.

Ό Χριστός εγεννήθηκε! Και τού χρόνου! ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24-348 — 44-177

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΟΣ

ΦΩΝΗ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 2ας ΣΕΛΙΔΟΣ)

...την και τò άναποφύετο. Η έμ-
φανίσι μου δεν μπορούσε παρά
να την άναστατώσει. Είχα πέσει
από τόν ούρανο, σάν ήμίθεος
των θρύλων των Νιμφολούγκεν.

Με συνόδευσε ως την πόρτα
της κρεββατοκάμαρας που μου
είχε έτοιμάσει. Προτού κλεισει
την πόρτα με κύτταξε μελαγχο-
λικά μέσα στα μύτια και μουπέ:
— Αύριο, αύριο θά φύγεις...
Και δεν θά σε ματαλώ ποτέ... πο-
τέ πια!...

Της είπα ψέματα. Της είπα
πως θά έπιστρέφα πολύ σύντο-
μα, μόλις θάπερνα άδειά.

Όταν έμεινα μόνος ξαναβρή-
κα όλη την ψυχραιμία μου. Ή-
ταν τρεις μετά τὰ μεσάνυχτα.
Περμένα ως τις τέσσερις και τό-
τε, άκροποθή, κατέβηκα στο
γώλ. Είχα δει μέσα σ' ένα μικρό
έπιπλο ένα άσπρι της μεθόριου
που θά μού ήταν πολύ χρήσιμος
την επομένη, μεταξυ τού Αίε και
των Όλλανδικών συνόρων. Προ-
γυρούσα υπλασπητά μέσα στο
σκοτάδι, όποτε μονομιάς ένοιω-
σα τὰ γόνατά μου να λυγίζουν,
σά να είχα δειθεί ένα δυνατό
γύψημα στα πόδια: τò ηλεκτρι-
κό φώς είχεν άνάψει ξαφνικά, ά-
μειλκτο, φοβερό.

Στην πόρτα της τραπεζαρίας,
όπου, προφανώς, είχαν έπιστρέ-
ψει ή άδωρα στεκόταν όλόρρη, ά-
ποσβολισμένη.

Για μία στιγμή ένοιωσα άπε-
ρίγραπτη κόραση και άποθα-
ρυνσι. Έν τούτοις μού ήταν άνα-
γκα να της κάνω κακό. Πάντως
έπρεπε να φύγω — να φύγω ό-
πωσδήποτε. Σάν αυτόματα υπο-
κλήθηκε, χωρίς να προσφέρω λέ-
ξι. Φαντάζομαι τι γελιός που
δάμουν έκείνη τη στιγμή. Έβγη-
κα.

Στò πάρο, τò κρύο και ό
φόβος μού έξώσαν την καρδιά.
Απελπισμένα έκανα μερικά βή-
ματα στην τύχη. Ακούμπησα
στον κορμό ενός πεικού. Ακούμ-
νούθω τò ρίγας που με διέτρε-
ξε όταν ένοιωσα τò χιόνι να γλυ-
στρά στο λαυό μου και κατόπιν
μέσα στη ραχή μου.

Προσπάθησα ν' αποδράσω.
Εμπρός! Έπρεπε ν' αντιμετω-
πίσω την κατάσταση σάν Έύλος
στρατιώτης, ν' άποβλήξω τόν φό-
βο μου. Στò γώλ, τò φως είχε
σβήσει. Ανοήτως τò κούμ μου.
Ερρίξα ένα τελευταίο βλέμμα
προς τόν πυργο. Η καρδιά μου
έσκιρτησε. Μία λεπτή αιλούε-
τα είχε προβάλει στο κεφαλί-
σκαλο της είσοδου. Μέσα στο
σκοτάδι δεν μπορούσε να με δι-
ακρίνει... Μάταιες, όμως, τήν

παρουσία μου. Άκουσα τη φω-
νή της.

— Πάλι, είπε προφέροντας γαλ-
λικά τò όνομά μου. Πήγαινε να
κοιμηθείς. Αύριο θά σε πάω έγώ
στο σταθμό.

Επικολούθησε πολύ σύντομη
σιωπή. Και κατόπιν έπρόσθεσε:
— Δεν θέτω παρά δυο μόνον
δρους: δεν θά μού πής ούτε λέ-
ξι, δεν θά με κυττάξεις.

Ήξερα ότι θά κρατούσε την
όπόσγεισί της. Περιμένα να έξα-
φανισθί. Και ξαναμπήκα στο
σπίτι.

Τήν επομένη, την αύγή, βρι-
σκόμουν στο Μάεστριχτ, σε όλ-
λανδικό έδαφος. Και μετά όκτώ
ήμέρες παρουσιάζομαι στη βά-
σι μου.

...
— Αυτή είν' όλη ή ιστορία μου.

έπρήφερε άργά, ό άρχηγός.
Δεν ήξερα τί να πώ. Μηχανι-
κά έβγάλα τò μισομαραμμένο
λουλούδι από την μπουτονιέρα
μου.

— Πήγαινε, λοιπόν, να γλεντή-
σης, μικρέ μου. Έπωφελίσου της
εοκαιρίας. Αύριο ξαναρχίζει ή
δουλειά...

Σηκώθηκα.

Έχω μία παράκλησι, άργη-
γέ, τού είπα. Θά προτιμούσα να
μού έμπιστευθήτε μία δουλειά
όπου νάγω να κάνω με μεγαλοε-
πιχειρηματίας, κοιλαρόδες και
άποκρουστικούς, μία δουλειά ό-
που ν' αποκλειώνται τὰ ρόζ τρι-
αντάφυλλα και τὰ όχρά όρχο-
ειδή.

Χαμόγελοσε. Τò πρόσωπό του
είχε ξαναπάρει έκείνο τò ερρωτι-
κό και έλαφρώς κυνικό ύφος.

ΠΙΕΡ ΝΟΡ

COBRA

ΣΑΠΟΥΝΙ COBRA

Τò μοναδικόν και άσυναντίστοιχόν διά την Παιδεία και
Τριχόπτωσην.

Γεν. Αντιπρόσωπος:
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Γ. ΚΕΡΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Όδός Πειραιώς 1α, Άθήναι. Τηλ. 52.351
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΝΚΗ

Η ΑΝΑΜΠΕΛΛΑ ΠΟΥ ΕΞΑΓΗΓΕΥ ΣΕ ΤΟΝ ΠΟΟΥΕΡ

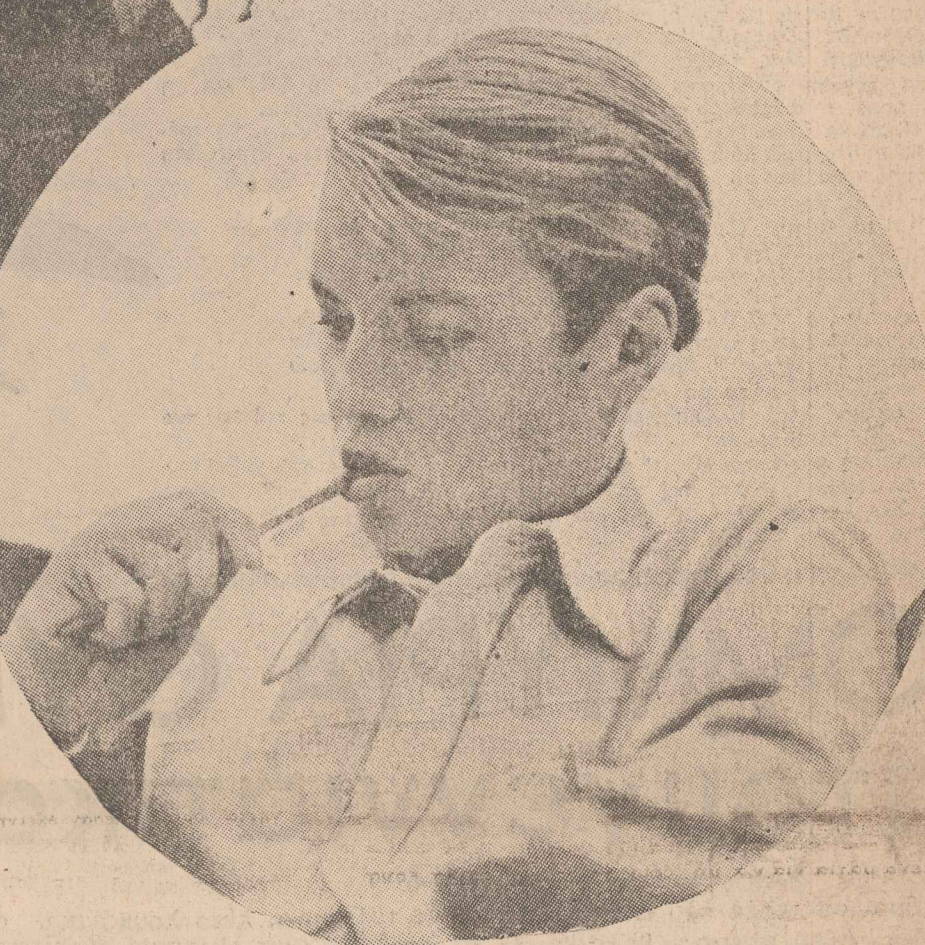
Μέρος 1935, στη γωνία της 45ης οδού. "Ένα μικρό Ιταλικό εστιατόριο σφηνωμένο μεταξύ ενός κινεζικού πλυντηρίου και ενός μικρού ξενοδοχείου. Οι ήθοιοι ενός μικρού θεάτρου της γειτονιάς, έχουν συνήθεια να γευματίζουν εδώ—επί πιστώσει."

Μέσα σ' αυτός ξεχωρίζει ο Τάιρον Πόουερ 3ος (ο πατέρας του και ο παππούς του ήταν επίσης ήθοιοι και έπειδή έφεραν τα ίδια ονόματα ήταν οι Τάιρον Πόουερ 2ος και Τάιρον Πόουερ 1ος) που παίζει ένα μικρό ρόλο στην "Αγία Γωάννα" του Μπρίναρ Σέου, σ' ένα μικρό επίσης θέατρο.

Είπε 19 ετών, έχει δόντια λαμπερά, γέλιο παρόμοιο, μάτια ολόμορφα σπινθηροβόλα και είναι ολόκληρος. "Ο μόνος που φίλος είναι ο Τόμυ Μπέν, το γκαρσόνι. "Ο Τόμυ έχει πει σ' αυτόν. "Ο Τόμυ σουφά τα λόγια του. "Ο Τόμυ έχει απεριόριστο θαυμασμό για τον "Κύριο Πόουερ" που του χρωστάει 10 δολάρια, μια γραβάτα και τα "Απαντά" του Σάιπρι."

Ιανουάριος 1936. "Ο Τάιρον Πόουερ φθάνει στο Χόλλυγουντ. "Ο μέγας κινηματογραφιστής Τσαρλς Τζόνσον, αυτός που ανέκλυψε τον Μισόνι, και τον Σπένσερ Τρέου και πολλούς άλλους..."

Το έβλεπα να μάθει τον πρώτο του ρόλο, που θα παίζει με την "Άλις Φάιν".

ΟΔΟΝ ΖΟΥΝ ΑΡΙΘ. 1 ΜΝΗΣΤΗΡ ΤΗΣ ΑΝΑΜΠΕΛΛΑ;

22 ετών κατέκτησε την δόξα, το χρήμα και τον έρωτα των διασημότερων αστέρων του Χόλλυγουντ

"Η Άλις Φάιν! "Αι σκας σ'όφ'ηκε πρὸς αὐτήν. "Είπε ἡ πρώτη «στάρ» που βλέπει, που ἀκούει, που ἀγγίζει. Κατο κεί ἔνα ἀνώτερο κόμμο, σὶν κόμμο τῆς ἐπιτυχίας, τὸν κόμμο τῆς ἱκανοποιημένης φιλοδοξίας, τῆς κολακείας τῆς δόξης καὶ τοῦ πλούτου..."

Κάθε πρωί, αυτός, που δεν κοιμάται πιά, δεν τρώει, δεν βγαίνει, γιατί μελετά τον ρόλο του, τρέχει σ' εκείνη και της ζητάει συμβουλές. — Νομίζεις πως είναι καλύτερα να κάνω έτσι ή έτσι... "Η Έσος να μη κάνω καμιά χε ρονιμιά; "Εκείνη χαμογελάει εὐτυχισμένη, εκπληκτική, που πρέπει να καίει τη μητέρα, τη μεγάλη αδελφή. Τότε εκείνος της φιλεί το χ'ρι.

"Ένα πρωί ο σκηνοθέτης εμφανίζεται στο «πλατό» φωνάζοντας: «Τάιρον Πόουερ, εδώ! "Αμέσως!» Κι έπειτα, χωρίς ούτε να τον κυττάει: «Δὲν είστε τὸ πρόσωπο που μὲν χρὴάζεται!» "Ο Α. θα πάρη το ρόλο σας!"

"Ο Τάις έχει την εντύπωση πως γκρεμίζεται ο κόσμος. Τρέχει στο καμαρίνι της "Άλις, ξεσπάει σε λυγμούς, φωνάζει τὸν πόνο του, την ἀποθάρρυνσή του... την ἀπελπίσά του, τὸ θυμὸ του.

Τὸ βράδυ εκείνη τὸν πηγαίνει σὸ "Τροπικ", ἕνα νυκτερινὸ κέντρο, ἀπ' τὰ πιά ἀρσενί τοῦ Λος Άντζελες. Τὸ μιλεί ὅλη τὴ νύκτα κι ὁ Τάις ἀποφασίζει, ἔνα ξαγρυχία ὅλα ἀπὸ τὴν ἀρχή.

"Άλις, θὰ εἴθετε γιὰ μένα ἡ μόνη φίλη, ἡ μοναδική φίλη καὶ — τῆς προσθέτει τὸ σὺγ — μὴ μέρνα πρὸς τὸ ὑπόσχημν, δὲ παίζουμε μαζί καὶ θάσθε ὑπερήφανη γιὰ μένα."

Κι' εκείνη τὸν πειστέει, γιατί εἶνε καλή καὶ γιατί ἡ τολήμνη ὁμορφά του τῆς ἀρέσει, ἀλλά κατὰ βάθος ἔρε, καλὰ πὸς δὲν εἶνε ὅτε ταπεινὸφρων, ὅτε ἐρωτευμένη, ὅτε ἑρῶ γνῶμον, ἀλλὰ μεθυσιμένος ἀπὸ πίκρα κοίφλοδοξία.

Σὲ λίγο ὁ Τάις παίζει τὸ "Αδύνητς τὸ Λονδίνου". Εἶνε τέλειος, καταπληκτικός. Εἶνε θαυμάσιος.

Τώρα ἔνε δέκα ὀκτὼ φρασίες, ἕνα ὀκτὼ ὀπτικά, σὶν κορυφή ἑνὸς λόφου, τοεῖς σκόλους, ἕνα ὄλογο καὶ ἕνα ἐλάφι, πὸς ἔχει μάτια σὶν

τῆς Λωρετίας Γιούγκ. "Αὐτὸς δίνει τὸν τόνο σὴ μὸδα, αὐτὸς ρυθμίζει τὸ καλὸ γούστο, ἐπαινεῖ ἢ καταδικάζει. Τώρα θὰ εἶνε ὁ "παρτεναῖρ" τῆς Σόνια Χένις. Τὴν συναντᾷ γιὰ πρώτη φορά σὸ "πλατό" καὶ τῆς λέει ἀπλῶς:

— Μο ἀζετε μὲ νεράκι, μὲ Χ'νις, ἀκριβὸς μὲ νεράκι, καὶ ἐγὼ γινώσκω πολὺ καλὰ τὶς νεράδες!"

Τὴν ἄλλη μέρα τὴν προσκαλεῖ μαζί μὲ τὴν μητέρα τῆς νὰ δεηθῶσιν σὸ "Καφέ ντὲ Παρί". Χορεύουν μαζί κι' ἐκείνη τοῦ μαθαίνει ἕνα ἑρωτικό νορβηγικὸ τραγούδι.

Οἱ φωτογράφοι παρμονοεύουν. "Εκείνος εἶνε τέλειος κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του, ἀλλὰ ἡ καρδιά τῆς Σόνια τοῦ ἔχει δέσμη.

Οἱ πὸ ἀντιφατικὲς διὰδοσεις κυκλοφοροῦν γιὰ τοὺς δύο τοὺς. Γίνεται λόγος γιὰ γάμο. Τὸ νὰ μιλῶν γιὰ γάμο ἀποτελεῖ μὴ ἐκείνη πρῶτα, ἀλλὰ τὸ πῶς εἶνε καλεῖς εἶνε ἕνα λάθος πὸς ἕνας ἄνδρα σὶν τὸν Τάιρον Πόουερ, δύσκολα συγχωρεῖ σὲ μ'α νυνάσκα.

"Η Σόνια φαίνεται πὸς πιστεύει. ἕνα βράδυ, ὅτε, πολὺ ἐδνετικά, ζήτησιν συγγνώμην γιατί δὲν μπορεῖ νὰ τὴν συνοδεύσῃ, τὴν ἄλλη μέρα πὸς δὲν μπορεῖ νὰ παρευρεθῇ μαζί τῆς σὲ μὴ δέξισα."

Τὴν τρίτη μέρα συμβουλευτὰ τὸν ἱμπρεσαρίο τοῦ πὸς τὸν ἀποτρέπει νὰ συνεχίσῃ τὴν περιπέτεια. Δὲν παντρεύεται κανεὶς σὲ ηλικία εἰκοσὶ τῶν. "Ο γάμος τοῦ νῦν φείρματ' ἀπὸ τῆς Τζόνν Κράουφορντ, ὑπῆρξε μὴ καταστροφή... Καὶ ὁ Τάις ἀγαπᾷ τὸ ἐπαγγέλμα του καὶ μόνον τὸ ἐπαγγέλμα του. Μὴ συνάψῃ σὲ τὴν Σόνια καὶ μὲ τοὺς δύο ἱμπρεσαρίους του, δειχνεῖ τι εἶνε λογικὸ. Οἱ διὰδοσεις διαφεύδονται..."

"Η Τζόνν Κέννεντυ ἔχει πρὸς πολλὰ πρὸς τὰς τριάντα καὶ ἔχει μὴ φοιτητὴ φίλη. Μὲ τὸ παιδικὸ τῆς ὄψος ἔχει καίμει π'ντε ἡ ἔξη ἄνδρες, δυστυχισμένους, ἔχει παρθενοῦθ' κι' ἔχει, χωρὶς τρεῖς φορές.

"Ο Τάιρον ἐπὶ τρεῖς μῆνες γίνεται

Ο Τάιρον Πόουερ

ἡ σκία τῆς. Δὲν ὑπάρχει πόλις, θ' α-τρο, κέντρο, πὸς δὲν τοὺς εἶδαν μα-ζι. Δὲν ὑπάρχει ἕνα πρῶτον χωρὶς ἄλλη, ἕνα βράδυ χωρὶς ἑομολογῆ-σε ς. Εἶνε εἰλικρινὴς ὅταν τῆς φωνάζει: «Δὲν μπορᾷ πῆρ νὰ εἶδ' ὅχι ἐσένης!» γιὰ πρὸς τὸ παρὸν, ἡ Τζά-νις εἶνε τὸ πᾶν γι' αὐτὸν. "Η Τζά-νις πιστεύει πὸς ἔχει κάνει τὴν πὸ ὀ-τὸ ἐπαγγέλμα του καὶ μόνον τὸ ἐπαγγέλμα του. Μὴ συνάψῃ σὲ τὴν Σόνια καὶ μὲ τοὺς δύο ἱμπρεσα-ρίους του, δειχνεῖ τι εἶνε λογικὸ. Οἱ διὰδοσεις διαφεύδονται..."

"Η Τζόνν Κέννεντυ ἔχει πρὸς πολλὰ πρὸς τὰς τριάντα καὶ ἔχει μὴ φοιτητὴ φίλη. Μὲ τὸ παιδικὸ τῆς ὄψος ἔχει καίμει π'ντε ἡ ἔξη ἄνδρες, δυστυχισμένους, ἔχει παρθενοῦθ' κι' ἔχει, χωρὶς τρεῖς φορές.

"Ο Τάιρον ἐπὶ τρεῖς μῆνες γίνεται

ψυχρὸ μυστήριον τὸν μικρὸν κορ- τῶν, εἶνε ἡ παρτεναῖρ του... Καὶ ὁ Τάιρον Πόουερ 3ος ἐρωτεύεται τὴν "Ανταμπελλα".

Ἐνῷ ἡ Τζά-νις τηλεφωνεῖ τηλε-γραφεί, ἱκετεύει, ἀγορεύει, ἔξαγο-ράζει φύλακες καὶ ὅλο τὸ προσωπι-κὸ τὸν σπινθηρὸν, ἐκείνος μὲ τὸ χέρι σὸν χέρι τῆς "Ανταμπελλα, περιπλα-νᾷται κάτω ἀπ' τὶς πορτοκαλίς σὶν ἀκτὴ τοῦ Ἑλμίου.

Ξεκινώντας πρὸς κατάντησιν, τῆς δόξης ὁ Τάιρον Πόουερ 3ος πὸς τὴν διαγωγήν του ὑπηγόρευσε ἡ λογική καὶ ἡ φιλοδοξία, πᾶσθηκε ἄραγε κι' αὐτὸς μὴ-ἔσπερά του σὶν ἡττημένος;

"Η "Ανταμπελλα, εἶνε πὸς πρῶτο ἑρω-τικὸ μυστήριον τῆς ζωῆς τοῦ Τάι-ρον. "Εκείνος εἶνε ὁ τρίτος ἄνδρας σὴ ζωὴ τῆς "Ανταμπελλα, πὸς ἀγα-πήσιν τὸν "Αλμπερ Πρεζά, καὶ τὸν Ζάν Μυρά...

ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΕΙΟΝ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Δισεκατομμύρια ἀπὸ τὰ φιλμ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΕ ΠΑΚΤΩΛΟΥΣ ΧΡΥΣΟΥ

ΤΑ 40 ΦΙΛΜ ΠΟΥ ΕΠΕΦΕΡΑΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΚΕΡΗ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΕΝΕΦΑΝΙΣΘΗ Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΣΗΜ.—Οι ἀριθμοὶ πὸς συνοδεύουν τὰ φιλμ δεικνύουν, σὲ δολλάρια, τὰ κέρδη πὸς ἀπέδωκαν εἰς τοὺς κατασκευαστάς των. "Ο ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς εἶνε ἡ χρονολογία τῆς ἐμφανίσεώς των.

- 1.—"Περσὶναι σήμερον" (1928), 6.000.000 δολλάρια.
- 2.—"Ο Τρελλὸς τραγουδιστὴς" (1928), 5.250.000 δολλάρια.
- 3.—"Οἱ Ἰππότες τῆς Ἀποκαλύψεως" (1921), 4.500.000 δολλάρια.
- 4.—"Μπέν Χούρ" (1920), 4.000.000 δολλάρια.
- 5.—"Η Μεγάλη Παρέλασις" (1925), 3.500.000 δολλάρια.
- 5.—"Καβαλκάντ" (1933), 3.500.000 δολλάρια.
- 5.—"Η γένεσις ἐνὸς ἔθνους" (1915), 3.500.000 δολλάρια.
- 5.—"Τὸ καραβάνι πρὸς τὴν Δύσιν" (1923), 3.500.000 δολλάρια.
- 5.—"Ο Τραγουδιστὴς τῆς ἱστῆς" (1927), 3.500.000 δολλάρια.
- 10.—"Η Χαρομένη ζωὴ" (1929), 3.300.000 δολλάρια.
- 11.—"Μπριγγιντσίη Μελόντι" (1929), 3.000.000 δολλάρια.
- 12.—"Τὰ καμμένα κεφάλια" (1929), 2.700.000 δολλάρια.
- 12.—"Ἅγιος Φραγκίσκος" (1936), 2.700.000 δολλάρια.
- 14.—"Χούτκι" ("Ἐντὶ Κάντορ") (1930), 2.655.000 δολλάρια.
- 15.—"Ο Κίν" ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν (1932), 2.621.000 δολλάρια.
- 16.—"Ζήτω τὸ σπέρν" (Χάρολδ Λούις) (1925), 2.600.000 δολλάρια.
- 17.—"Ο γαυροθήρας (Τσαρλς Τσάπλιν) (1925), 2.500.000 δολλάρια.
- 17.—"Ο κορτάκος (Τσάρλς Τσάπλιν) (1920), 2.500.000 δολλάρια.
- 17.—"Αἱ Δέκα Ἐντολαί" (1923), 2.500.000 δολλάρια.
- 20.—"Ρωμαϊκὰ Σκάνδαλα" ("Ἐντὶ Κάντορ") (1933), 2.443.000 δολλάρια.
- 21.—"42α Ὁδὸς" (1933), 2.250.000 δολ.
- 21.—"Μισοῦκ Χάλλ" (1929), 2.250.000 δολλάρια.
- 21.—"Γκράντ Ὀτέλ" (1932), 2.250.000 δολλάρια.
- 21.—"Ἐγὼ εἶμαι ἕνας ἄγγελος" (1933), 2.250.000 δολλάρια.
- 21.—"Μικρὲς γυναῖκες" (1934), 2.250.000 δολλάρια.

Ἀπὸ τὸ 26 (2.000.000) ἕως τὸ 40 (1.700.000):

"Λαϊκὴ Λοῦ", "Κιμάρρα", "Εἰμιας", "Ρίο Ρίτα", "Ο Ἀέτας τὸν Θαλάσσιον", "Μέσα σὴ Θύελλα" (Βωβόν), "Στὴν ὑπὲρ-ρεσὴ τῆς Δόξης (Βωβόν), "Χαμένιοι ὀρί-ζαντες", "Τὸ παζάρι τὸν ψευδοθήσεων", "Καυνοῦργοι καίροι" (Τσάρλς Τσάπλιν), "Πρόνοιμα", "Η ὁστάτη ὥρα", "Ο Ἄγ-γελος τοῦ δρόμου."

Ν ΤΟ ἔτος 1938 πρόκειται νὰ ἀποτελέσῃ ἱστορικὴν χρονολογίαν διὰ τὸν κινηματο-γράφον αὐτὸ θὰ ἀφελῇται ἐξ ὀλοκλή-ρου σὶν μάγον πὸς ὀνομάζεται Γουόλτ Ντίσνεϋ καὶ σὸ φιλμ τοῦ "Η Χιονάτη καὶ οἱ 7 νάνοι". Τὸ ἀριστοῦργημα αὐτὸ τῆς κινηματογρα-φικῆς τέχνης παίζεται ἀπὸ δύο ἑβδομάδων καὶ στὰς Ἀθήνας, θὰ ἦταν συνεπὲς κάπως ἐνδια-φέρον νὰ παραθεώσωμε ἐδὼ μερικά πράγματα

τα προέρχονται ἀπὸ Ἀμερικανικοὺς κινηματο-γράφους καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀναλόγως 1.250.000 δολλάρια καὶ στὰς ὑπολοίπους χώρας 750.000.

Τὸ φιλμ αὐτὸ ἐτοίχισε 1.670.000 δολλάρια, δηλ. πλεον ἀπὸ 60 ἑκατ. φράγκα.

Τὸ ρεκόρ τὸν εἰσπράξαν τῆς "Χιονάτης" τὸ ἐπληρίσας πρὸ δέκα περίπου ἐτῶν τὸ δεύτερο

γιὰν τὸ βωβὸ συγκαταλέγονται ἐπίσης τὰ ἔρ-γα "Η γένεσις ἐνὸς ἔθνους", τὸ Γκριφθ, πὸς χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1915, "Τὸ καραβάνι πρὸς ἀνατολάς" καὶ τὸ φιλμ τοῦ Χάρολδ Λούις "Ζήτω τὸ σπέρν". Μὲ ἐκπληξιν δὲ δισπιστῶναι κανεὶς ὅ-τι τὸ γενεὸ φιλμ τοῦ Σαρλὺ "Ο Χρυσοθήρας"

πὸς δημοσιεύει γι' αὐτὸ ἕνα γαλλικὸν κινηματο-γραφικὸν περιοδικόν.

Η ἐμφάνισις τοῦ ἔργου αὐτοῦ εἶνα ἄνευ προηγουμένου εἰς τὴν κινηματογραφίαν. Τὸ ἀποδεικνύουν οἱ ἀριθμοὶ: Η "Χιονάτη" κατέργησε ὅλα τὰ ρεκόρ εἰσπράξεων πὸς ἔχει πραγματοποιήσῃ ποτὲ ταινία ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς τοῦ κι-νηματογράφου. Καὶ ἀκόμη ἔχει μέλλον!

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸ σύνολον τὸν εἰσπράξε-ων πὸς ἐπαρμολογήσαν οἱ κατασκευασταὶ τοῦ ὑπερβαίνει τὰ 6 ἑκατομμύρια δολλάρια, δηλ. τὰ 250 ἑκατομμύρια γαλλικὰ φράγκα!

Ἀπὸ τὸ τεράστιον αὐτὸ ποσὸν τὰ τρία τέταρ-

φιλμ τοῦ "Ἀλ Τζόνσον": "Ο Τρελλὸς τραγουδι-στὴς", σὶν ἀρχὴ τῆς ἐμφανίσεώς τοῦ "ομιλοῦν-τος". Τὸ φιλμ αὐτὸ ἔφερε κέρδη 200 ἑκατ. φράγ-γων.

Εἶνα ἐνδιαφέρον νὰ προσέξῃ κανεὶς πὸς ἡ-πῆραν οἱ μεγαλύτερες ἐμπορικὲς ἐπιτυχίες τὸν κινηματογράφου. Βλέπομεν σὶν παρατιθέμενον πίνακα ὅτι τὰ τρία σπουδαιότερα φιλμ πὸς ἀκο-λουθοῦν τὴν "Χιονάτη" καὶ τὸν "Τρελλὸν Τραγου-διστὴν" εἶνα βωβὰ φιλμ: "Οἱ τέσσερις ἱππότες τῆς Ἀποκαλύψεως" μὲ τοὺς δέκα ἑκατομμύρια ἀνδείχθη-τὸ 1921 ὁ Βαλεντίνο, τὸ "Μπέν-Χούρ" καὶ ἡ "Με-γάλη Παρέλασις". Μεταξὺ τῶν μεγάλων ἐπιτυ-χιων.

Ἀξιοκατατήρητον ἐπίσης εἶνα ὅτι σὶν πίνα-κα αὐτὸν δὲν βλέπομε παρά μόνον Ἀμερικανι-κὰ φιλμ. Τὰ γαλλικὰ ἢ τὰ γερμανικὰ δὲν μπο-ροῦν νὰ συναγωνισθῶν τὴν Ἀμερικανικὴν παρα-γωγήν.

Τὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὴν μικρὰν αὐτὴν στα-τιστικὴν εἶνα ὅτι ἀποδεικνύει πᾶσκα ὅτι τὸ κοινὸν ἀναγνωρίζει καὶ ἐκτιμᾷ τὰ ἔργα πὸς πράγματι ἀξίζουν. Ἐκτός τούτου σημειῶναι ποι-εῖς ἱπποπόδον νὰ θεωρηθῶν μεγάλας χρονολογί-ας διὰ τὸν κινηματογράφον, ἀπὸ ἐμπορικῆς ἀπό-ψεως.

ἔχοντες 17ον μαζί μὲ τὸ φιλμ τοῦ Σαρλὺ ντὲ Μυρά: "Αἱ δέκα ἑτα-λαί".

Μεταξὺ τὸν ὀμιλοῦντων πα-ρατηρεῖ κανεὶς ὅτι, ἐκτός ἀπὸ τὴν "Κεβαλκάντ", τὰ πρῶτα ἔχουσι τὰ πρῶτα χρονολογικὰς ἀνατολάς καὶ ἡπτικὰ φιλμ. "Η-σας αὐτὸ εἰρηγείται ἀπὸ τὸν ἐν-θουσιασμόν καὶ τὴν περιέργειαν πὸς ἐπεκράτησαν σὶν ἀρχή.

Ἀξιοκατατήρητον ἐπίσης εἶνα ὅτι σὶν πίνα-κα αὐτὸν δὲν βλέπομε παρά μόνον Ἀμερικανι-κὰ φιλμ. Τὰ γαλλικὰ ἢ τὰ γερμανικὰ δὲν μπο-ροῦν νὰ συναγωνισθῶν τὴν Ἀμερικανικὴν παρα-γωγήν.

Τὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὴν μικρὰν αὐτὴν στα-τιστικὴν εἶνα ὅτι ἀποδεικνύει πᾶσκα ὅτι τὸ κοινὸν ἀναγνωρίζει καὶ ἐκτιμᾷ τὰ ἔργα πὸς πράγματι ἀξίζουν. Ἐκτός τούτου σημειῶναι ποι-εῖς ἱπποπόδον νὰ θεωρηθῶν μεγάλας χρονολογί-ας διὰ τὸν κινηματογράφον, ἀπὸ ἐμπορικῆς ἀπό-ψεως.